

انجيل مرقس

۱

يحيای تعميد دهنده مسيح راهه همواره كونه

^۱شروع خبره خوش درمورد عيسى مسيح، خدا پسر.

^۲در كيتاب اشعياى نبى بينويشته بوبسته دأره:

"الان مى رسوله پيشاپيش تو اوسه كونم،

اون تى راهه همواره خواهه كودن؛

^۳اونه ندا كى، بيابانه ميان فرياد زنه:

راهه خداونده ره آماده كونيد!

اونه مسيره همواره كونيد!"

^۴طبق آن نيويشته، يحيای تعميد دهنده بيابانه ميان ظهور بوكوده، تعميد و توبه و آمرزشه گوناخانه ره موعظه كودى. ^۵مردم يهوديه و مردم اورشليم، همه تا اونه ورجه شوايدى و به خوشأنه گوناخان اعتراف بوكوديدى، و رود أردنه ميان جه اونه دست تعميد گيفتيدى. ^۶يحيى ليباسى جه پشمه شتر خو تن دو كودى و كمر بند چرمى به كمر دبستى، و ملخ و عسله صحرايى خوردى. ^۷اون موعظه كودى و گفتى: "جه بعد من كسى توانا تر جه من خواهه آمون كى، من حتى لايق ني يم خمه بم و اونه چاروقه بنده و اكونم. ^۸من شمره آب امره تعميد دهم، اما اون شمره روح القدس امره تعميد خواهه دن.""

عيسى تعميد

^۹در اون روزان، عيسى جه ناصره يه جليل بمو و جه يحيى دست روده أردنه ميان تعميد بيگيفته.

^{۱۰}وختى عيسى جه آب بيرون بمو، هه لحظه بیده كى آسمان بازه بوسته و روح كبوتره مناستن بر اون

قرار بيگيفته. ^{۱۱}و صدايى جه آسمان فارسه كى "تو مى عزيزه پسرى و من جه تو راضى يم."

عيسى امتحان بوستن

^{۱۲} روح بی‌معطلی عیسی‌سایه به بیابان بپورده. ^{۱۳} عیسی چهل روز بیابانه می‌ان ایسأ بو و شیطان اونه وسوسه کوده. اون حیواناته وحشی آمره سره کوده و فرشته‌یان اونه ره خدمت کودیدی.

شروع عیسی خدمت جه جلیل

^{۱۴} عیسی بعد از گرفتار بوستنه یحیی، به جلیل بوشو. اون خدا خبره خوشه موعظه کودی ^{۱۵} و گفتی: "زمان به کمال فارسه دأره و خدا پادشاهی نزدیکه بوسته دأره. توبه بوکونید و به خبره خوش ایمان باورید."

عیسی اولین شاگردان

^{۱۶} وختی عیسی جه کناره دریاچه جلیل شوئوندوبو، شمعون و اونه برأر آندریاسه بیده کی توره به دریا تاویدیدی، چون ماهیگیر بیدی. ^{۱۷} به اوشان بوگفته: "جه می دونبال بائید کی شمره صیاد مردمان خواهم چاکودن." ^{۱۸} اوشان بی‌معطلی خوشانه تورانه بنده و جه اونه دونبالسر با عجله بوشویدی ^{۱۹} وختی ایمچه جلوتر بوشو، یعقوب، زبدی پسر و اونه برأر یوحنایه بیده کی، کرجی میانی خوشانه تورانه آماده کودیدی. ^{۲۰} زود اشانه دخده. پس اوشان خوشانه پتر زبدی‌یه کارگرانه آمره کرجی میان ترکه کودیدی و جه عیسی دونبالسر روانه بوستیدی.

شفای مرده دیوبزه

^{۲۱} اوشان به کفرناحوم بوشویدی وختی روز شبآت فارسه، عیسی بی‌معطلی به کنیسه بوشو و تعلیم دئنه شروع بوکوده. ^{۲۲} مردم جه اونه تعلیم در تعجب بودیدی، چون با اقتدار تعلیم دئه، نه علمای دین مناستن. ^{۲۳} در اون وخت، اوشانه کنیسه می‌ان مردی ایسأ بو کی، روحه پلید داشتته. اون داد زئه: ^{۲۴} "ای عیسی ناصری، تو آمی آمره چی کار داری؟ آیا بموداری آمره نابوده کونی؟ دانم کی ایسی! تو اون خدا قدوسی." ^{۲۵} عیسی روح پلیده نهیب بزه و بوگفته: "ساکته بون و جه اون بیرون بیأ." ^{۲۶} اونوخت روح پلید، اون مرده سخت تکان بده و نعره آمره جه اون بیرون بمو. ^{۲۷} مردم همه چنان تعجب بوکوده‌بید کی جه همدیگر واورسیدی: آن چی‌یه؟ تعلیمی تازه، اقتداره آمره! اون حتی روحه پلیدم فرمان دهه و اوشان جه اون اطاعت کونیدی. ^{۲۸} پس طولی نکشه کی اونه آوازه تا سرتاسر سرزمین جلیل بیچسته.

شفای پطرس زن مار

^{۲۹} وختی عیسی کنیسه‌یه ترکه کوده، یعقوب و یوحنا امره، شمعون و آندریاسه خانه بوشو. ^{۳۰} شمعونه زن‌مار تب داشته و رختخوابه میانی خوفته بو. اوشان بی معطلی عیسیه جه اونه حال آگاه بوکودیدی. ^{۳۱} پس عیسی اونه ورجه بوشو و اونه دسته بیگفت و کمک بوکوده تا ویریزه. اونوخت اونه تب قطعه بوسته و شروع به پذیرایی جه اوشان بوکوده.

^{۳۲} غروب وخت، آفتاب بوشو پس، همه‌تا مریضان و دیویزه‌یانه عیسی ورجه باوردیدی. ^{۳۳} شهره مردمان همه تا دره جلو جمعه بوسته بیدا! ^{۳۴} عیسی خیلی‌ینه کی به مرضهای مختلف دچار بودی، شفا بده و دیوهای زیادی‌یم بیرونه کوده، اما ولأشته دیوان حرفی بزند، چون اونه شناختیدی.

^{۳۵} صبحدم کی هوا هنوز تاریک بو، عیسی ویریشته و خانه‌یه ترکه کوده. به جای خلوتی بوشو و در اویه مشغول به دعا بو بوسته. ^{۳۶} شمعون و اونه هم‌راهان، اونه دونبال بچرخستیدی. ^{۳۷} وختی اونه پیدا کودیدی، اونه بوگفتیدی: "همه تی دونبال گردیدی!" ^{۳۸} عیسی اشانه بوگفته: "بائید بیشیم به اطراف آبادیان تا اویه‌یم موعظه بوکونم، چون هنه‌وسین بمودارم." ^{۳۹} پس روانه بوسته، سرتاسره جلیل، اوشانه کنیسه‌یانه میانی موعظه کودی و دیوانه بیرون کودی.

مرده جذامی شفا

^{۴۰} ایته جذامی مردی عیسی ورجه بمو، زانو بزه و منت کونان بوگفته: "اگر بخواهی، تانی مره جه جذام پاکه کونی." ^{۴۱} عیسی با دلسوزی خو دسته درازه کوده، اون مرده لمس بوکوده و بوگفته: "خواهم، پاکه بون!" ^{۴۲} همون لحظه، جذام اونه ترکه کوده و اون پاکه بوسته. ^{۴۳} عیسی بدون معطلی اونه مرخصه کوده و تأکید امره ^{۴۴} به اون بفرمأسته: "آگاه بوبون کی در آن مورد به کسی چیزی نوگویی؛ بلکی بوشون و خودته به کاهن نشان بدن و خودته طهارته ره قربانی‌یانی کی، موسی امر بوکوده، تقدیم بوکون تا اوشانه ره شاهدی بهه." ^{۴۵} اما اون مرد وختی بیرون بوشو، در مورد آن ماجرا همه تانه امره گب بزه و آن خبره به همه جا پخشه کوده. هنه‌وسین عیسی ده نتأسته آشکارا به شهر بیشه، بلکی در جاهای دور افتاده بیرون شهر ایسه‌یه. با آن حال، مردم جه همه جا اونه ور آمویده.

۲

افلیجه شفا

^۱ بعد از چند روز، وختی عیسی به کفرناحوم بمو، مردم بفهمستیدی کی اون به خانه بموداره.

^۲ جمعیه زیادی جمعه بوستیدی، جوری کی حتی دره جلویم جا ننه بو، و عیسی اوشانه ره موعظه

کودی. ^۳ در آن وخت، تعدادی جه راه فآرسدی و مرد افلیجی به کی چهار نفر اونه حمل کودیدی، جلو بأوردیدی. ^۴ اما چون شلوغی جمعیته وسین نتأستیدی اونه عیسی ورجه بأوردیدی، عیسی سره جوړه شروع بوکودیدی به کندنه سقف. بعد از سقفه بازه کودن، رختخوابی به کی افلیج اونه رو خوفته بو بیجیر اوسه کودیدی. ^۵ وختی عیسی اوشأنه ایمأنه بیده، افلیجه بوگفته: "ای زای، تی گوناهاڼ بخشیده بوبوسته." ^۶ بعضی جه علمای دین کی اوپه نیشته بید، خوشأنه ورجه فکر بوکودیدی: "چراً آن مرد آجور گبأن به زبان آورده؟ آن کفره! چی کسی جز خدا تأنه گوناهاڼه بخشه؟" ^۷ عیسی هه لحظه در خودش روح بفهمسته کی اوشأن خوشأنه آمره چی فکر کونیدی و اشنه بوگفته: "چراً شیمی دیله میان آجور فکر کونیدی؟" ^۸ به آن افلیج کوپته گفته آسانتره، آنکی «تی گوناهاڼ بخشیده بوبوسته» یا آنکی «ویریز و تی تخته اوسأنه و راه بوشو»؟ ^۹ الآن تا بدأنید کی، انسانه پسر، زمینه رو بخشه گوناهاڼه اقتدارم دأره. . . " به افلیج بوگفته: ^{۱۰} "تره گویم؛ ویریز، تی تخته اوسن و به خانه بوشون!" ^{۱۱} اون مرد ویریشه و بی معطلی خو تخته اوسده و در برابر همه کسه چومأن، جه اوپه بیرون بوشو. همه در تعجب بوده و خدایه شکر کودیدی و بوگفتیدی: "هیچوخت آجور چیز نیده بيم."

دعوت جه لاوی

^{۱۲} عیسی ایبار دیگر دریاچه کنار بوشو. مردم همه اونه ورجه جمعه بوستیدی و عیسی اوشأنه تعلیم دئه. ^{۱۳} وختی کی جه اوپه شوئوندوبو، لاوی خلفای پسره بیده کی، مالیاتخانه میان نیشته بو. اونه بوگفته: "جه می دونبال بیأ." اون ویریشه و جه عیسی دنبالسر بوشو.

^{۱۴} وختی عیسی لاوی خانه میان سفره سر نیشته بو، خیلی جه باجگیران و گوناهاکاران، عیسی و اونه شاگردأنه آمره هم سفره بودی، چون تعداد زیادی جه اوشأن اونه پیروی کودیدی. ^{۱۵} وختی علمای دین کی فریسی بوده، عیسایه بیده کی، باجگیران و گوناهاکاران آمره هم سفره یه، به اونه شاگردأن بوگفتیدی: "چراً باجگیران و گوناهاکارانه آمره غذا خوره؟" ^{۱۶} عیسی با ایشنوستنه آن گبأن به اشن بوگفته: "مريضأند کی به دکتر احتیاج دأرده، نه سالمأن. من نمودأرم تا پارسایانه به توبه دعوت بوکونم، بلکه بمودأرم تا گوناهاکارانه دعوت بوکونم."

سؤال درمورد روزه

^{۱۷} وختی کی یحیی شاگردأن و فریسیان روزه دأشتیدی، تعدادی عیسی ورجه بمودی و بوگفتیدی: "چراً یحیی شاگردأن و فریسیانه شاگردأن روزه گیریدی، ولی تی شاگردأن روزه نیگیریدی؟" ^{۱۸} عیسی جواب بده: "آیا ممکنه داماده ریفقأن تا زمانی کی داماد اشنه آمره ایسأ، روزه بیگیریدی؟ تا

وختی داماد اوشانه امره ایسا، نتائیدی روزه بیگیرییدی. ^{۲۰} اما زمانی خواهه فآرسن کی، داماد جه اشأن گئیفته به. در اون زمان روزه خواهده گئیفتن.

^{۲۱} "هیچکی تازه پارچه به به کهنه لباس وصله نزنه. اگر اطویی بوکونه، وصله جه اون بکنده به، تازه جه کهنه سیوا به و پاره گی بدتره به. ^{۲۲} و هیچکسم تازه شرابه، کهنه دبه میان دونکونه. اگر اطو بوکونه، اون شراب دبه یانه پاره کونه و اطویی شراب و دبه یان هر دوتا جه بین خواهده شوون. تازه شرابه تازه دبه میان باید دوکودن."

روز شبّاته صاحب

^{۲۳} ایته جه شبّاته روزان عیسی جه مزارع گندوم گذشتاندوبو و اونه شاگردان در حین شوون شروع به چئنه گندومه خوشه یان بوکودیدی. ^{۲۴} فریسیان اونه بوگفتیدی: "چرا تی شاگردان کاری انجام دهده کی در روز شبّات جایز نیه؟" ^{۲۵} اون جواب بده: "مگر تا بحال نخواندیدی کی داوود چی بوکوده، اونو خو تی کی خودش و اونه یاران محتاج و گوشنه بید؟" ^{۲۶} داوود، کاهن اعظم ایباتاره زمان، خدا خانه بوشو و تقدیمی نانه بوخورده و خو یارانم فده، گرچی اونه خوردن فقط کاهنه ره جایزه. ^{۲۷} اونوخت عیسی اوشانه بوگفته: "شبّات برای انسان بنا بوبوسته، نه انسان برای شبّات. ^{۲۸} پس، انسانه پسر صاحب روز شبّاتم ایسا."

۳

علیله شفا

^۱ عیسی ایبار دیگر به کنیسه بوشو. در اوپه مردی ایسا بو کی اونه ایته دست خوشکه بوسته بو. ^۲ اوشانی کی اوپه ایسا بید عیسیه پاسته ده تا اگر روز شبّاته میانی اون مرده شفا بده، بونه ای اونه تهمت زن ره بدآریدی. ^۳ عیسی به مردی کی اونه دست خوشکه بوسته بو، بوگفته: "همه تانه جلو بیس." ^۴ اونوخت جه اوشان واورسه: "آیا در روز شبّات خوبی کودن جایزه یا بدی کودن؟" اما اوشان ساکنه بوستیدی. ^۵ عیسی عصبانیه امره به کسانیه کی اونه دوروبر ایسا بید، نیگاه بوکوده و جه اوشانه سنگدلی خیلی ناراحته بوسته و اون مرده یه بوگفته: "تی دسته درازه کون." اون خو دسته درازه کوده و اونه دست سالمه بوسته. ^۶ اونوخت فریسیان بیرون بوشودی و بی معطلی هیرودیسه یاران امره توطئه بوکودیدی کی، چطو عیسیه جه میان اوساند.

جمعیت جه عیسی دونبالسر

^۷ جه آن پس عیسی خوشاگردانه امره دریاچه کنار، ساحله رو بوشو. تعدادی جه جلیلیانم اونه دونبالسر روانه بوستیدی. ^۸ گروه زیادی یم جه مردمه یهودیه و اورشلیم و ادومیه و حوالی او طرفه رود اردن و حوالی صور و صیدون، چون اونه کارانه خبره بیشنوستیدی، اونه ورجه بمودی. ^۹ زیادیه جمعیته وسین عیسی خوشاگردانه بفرماسته کی، اونه ره ایته کرجی حاضره کونید تا مردمی کی اونه دوره بیگفته بید، بر اون ازدحام نوکونیدی. ^{۱۰} جه اوپه کی خیلی ینه شفا بدهبو، مریضان بر اون هجوم آوردیدی، تا اونه لمس بوکونیدی. ^{۱۱} هر وخت ارواحه پلید اونه دهیدی، اونه ورجه به خاک دکفتیدی و داد زهیدی: "تو خدا پسری!" ^{۱۲} اما عیسی اوشانه قدغنه کوده کی دیگرانه نوگوبیدی کی، اون کی ایسا.

دوازده تا رسوله انتخاب

^{۱۳} عیسی کوه جور بوشو و اوشانی یمه کی خواسته، خو ورجه دخده و اوشانم اونه ورجه بمودی. ^{۱۴} اون دوازده نفر انتخاب بوکوده و اوشانه رسول دخده تا اونه امره بید و اوشانه موعظه ره اوسه کونه ^{۱۵} و آن اقتداره بدآرد کی، دیونه بیرونه کونیدی. ^{۱۶} اون دوازده نفر اشان بید: شمعون (کی اونه پطرس دخد)؛ ^{۱۷} یعقوب زبدي پسر و اونه برآر یوحنا (کی اوشانه "بوآنرجس"، یعنی "رعه پسران" لقب بنه)؛ ^{۱۸} آندریاس، فیلیپس، برتولما، متی، توما، یعقوب خلفای پسر، تدا، شمعون غیور، ^{۱۹} و یهودا اسخریوطی کی عیسایه تحویله دشمن بده.

عیسی و بعلزبول

^{۲۰} ایروز دیگر عیسی به خوخانه بوشو و بازم جماعتی جمععه بوستیدی، جوری کی اون و اونه شاگردان مجال غذا خوردن ناشتیدی. ^{۲۱} وختی عیسی فامیلان آنه بیشنوستیدی، روانه بوستیدی تا اونه اوساند و خوشانه امره ببوریدی، چون گفتیدی: "جه خود، بیخود بوپوسته دأره." ^{۲۲} علمای دینم کی جه اورشلیم بموبید، گفتیدی: "بعلزبول دأره و دیوانه به کمک رئیسه دیوان بیرونه کونه." ^{۲۳} عیسی اوشانه خو ورجه دخده و اوشانه ره ایته مثل بأورده و بوگفته: "چطو امکان دأره شیطان شیطان بیرونه کونه؟" ^{۲۴} اگر حکومتی بر ضد خودش تقسیم ببه، امکان نأره کی، پابرجا بمأنه. ^{۲۵} هر خانه ای اگر بر ضد خودش تقسیم ببه، هجوره. نتأنه پابرجا بمأنه. ^{۲۶} شیطانم اگر بر ضد خودش قیام بوکونه و تقسیم ببه، امکان نأره دوام بأوره. بلکی اونه آخره وخت فارسه دأره. ^{۲۷} در حقیقت هیچکس نتأنه ایته پورزوره مردیه خانه بیشه و اونه امواله غارت بوکونه، جز آنکی اول اون مرده دبهده. جه اون پس تأنه اونه خانه یه غارت بوکونه.

۲۸ "براستی شمره گویم کی، انسانه گوناھان و هر کفری کی بوگویه، همه تا بخشیده به؛ ۲۹ اما هر کی به روح القدس کفر بوگویه، هرگز بخشیده نخواهه بوستن، بلکی به گناه ابدی دچاره." ۳۰ عیسی گب آنه وسین بوکی گفتیدی "روحه پلید داره."

عیسی مار و براران

۳۱ اونوخت عیسی مار و براران بمودی. اوشان بیرون ایسا بیدی، کسی به اوسه کودیدی تا اونه دخانه. ۳۲ مردمی کی عیسی دور جمعه بوسته بید، اونه بوگفتیدی: "تی مار و براران بیرون ایسادی و تی دونبال گردیدی." ۳۳ عیسی جواب بده: "می مار و براران چی کساننی ایسادی؟" ۳۴ اونوخت به اوشانی کی اونه دور نیسته بید، نیگاه بوکوده و بوگفته: "آشاند می مار و براران. ۳۵ هر کی خدا خواسته به بجا باوره، اونه می برار، می خاخور و می مار!"

۴

مثله برزگر

۱ ایبار دیگر عیسی دریاچه جلیله کنار تعلیم دئنه شروع بوکوده. جمعیه زیادی اونه دوروبره بیگفته بیدی اون قدر کی، عیسی ناچار بو بوسته دریاچه کنار، کرجی رو سواره به و اونه رو بینسته. در حالی کی تمام مردم دریاچه ساحله رو ایسا بید. ۲ اونوخت مثلاًن امره خیلی چیزان به اوشان یاد بده. اون خو تعلیمه میانی اوشانه بوگفته: ۳ "گوش بدید؛ ایروز کشاورزی برای دانه پاشانن بیرون بوشو. ۴ وختی بذر پاشاندوبو، بعضی ین راهسر فووستیدی و پرنده یان بمودی و اوشانه بوخوردیدی. ۵ بعضی دیگرم زمینه سنگلاخی رو بگفته کی خاکه زیادی ناشته، پس زود سبزه بوسته. چونکی خاک کم عمق بو. ۶ اما وختی خورشید بمو، همه تا بوسوخته و خوشکه بوسته. چون ریشه ناشته. ۷ بعضی ین خارانه میان بگفته. خاران رشد بوکودیدی و بذرانه خفا کودیدی و اوشان ثمر ندهدی. ۸ اما باقی دانه یان زمینه خوبه رو بگفته و جوانه بزه و رشد بوکوده و بعضی سی، بعضی شصت و بعضی حتی صد برابر بار باوردیدی." ۹ جه آن پس بوگفته: "هر کی گوش ایشنوه، بیشنوه!"

۱۰ وختی کی عیسی تنها بو، اونه پیروان، دوازده تا شاگرده امره، جه اون درباره مثلاًن واورسدی. ۱۱ به اشان بوگفته: "خدا پادشاهی راز به شومان عطا بو بوسته، اما مردمه بیرونه ره، همه چیز مثاله مناستنه تا؛

۱۲ >دینید، ولی درک نوکونید،

ایشنویید، ولی نفهمید،

مبادا واگردید و بخشیده بید.

۱۳ اونوخت اشأنه بوگفته: "آیا آن مثله درک نوکونیدی؟ پس چطو مثلهای دیگره درک خواهیدی کودن؟" ۱۴ کشاورز، کلامه کاره. ۱۵ بعضی مردم مثل راهسره دانه یاند، جایی کی کلام کاشته به. به محض آنکی اوشأن کلامه ایشنوییدی، شیطان آیه و کلامی یه کی در اوشأن کاشته بوبوسته، دوزانه. ۱۶ دیگران مثل دانانی ایسآد کی، سنگلاخه رو کاشته بوبوسته. اوشأن کلامه ایشنوییدی و بی معطلی اونه شادی امره قبول کونیدی، ۱۷ ولی چون خوشأنه میان ریشه نآریدی، فقط ایمچه دوام آوریدی. ولی وختی کلامه وسین سختی یا آزاری رخ دهه، هو لحظه کفیدی. ۱۸ تعدادی دیگر مثل دانانی ایسآده کی خارأنه میان کاشته بوبوسته؛ اوشأن کلامه ایشنوییدی، ۱۹ ولی آن دنیا نیگرانیا و ماله دنیا فریب و دیگر چیزأنه هوس در اوشأن وارد به و اوشأنه خفا کونه، و اونه بی میوه چآکونه. ۲۰ دیگران، مثل دانانی کاشته بوبوسته در زمین خوبد؛ اوشأن کلامه ایشنوییدی، اونه قبول کونیدی وسی، شصت، حتی صد برابر جه اونچی کاشته بوبوسته، بار آوریدی.

چراغه مثل

۲۱ عیسی به اوشأن بوگفته: "آیا چراغه آوریدی تا اونه کاسه جیر یا تخته جیر بنید؟ آیا اونه چراغدانه رو نیدی؟" ۲۲ چون چیزی برای قایمه کودن ننه، مگر برای آشکار کودن و چیزی مخفی نی یه، مگر برای ظاهر کودن. ۲۳ هر کی گوش ایشنوه، بیشنوه!" ۲۴ جه آن پس ادامه بده، بوگفته: "به اونچی کی ایشنوییدی، دفته امره دیله میان بدآرید. همون پیماننه امره کی وزن بکشید، شیمی ره خواهده کشن، و حتی بیشتر. ۲۵ چون به اونی کی داره، بیشتر فده خواهه بوستن و جه اونی کی ناره، اونی یم کی داره، فیگفته خواهه بوستن."

مثله دانه ای کی رشد کونه

۲۶ عیسی آنم بوگفته: "خدا پادشاهی مردی یه مانه کی، زمین رو دانه پاشانه. ۲۷ شب و روز، چی اون بوخوسه و چی بیدار، دانه سبزه به و رشد کونه، چطو؟ نانه. ۲۸ چون زمین خود به خود بار دهه. اول ساقه، جه آن پس خوشه سبزه به و اونوخت خوشه پورجه دانه. ۲۹ وختی دانه فارسه، کشاورز بی معطلی داسه بکار گیره، چون درو وخت فارسه داره."

خردله دانه مثل

۳۰ عیسی ایبار دیگر بوگفته: "خدا پادشاهی یه به چی چیزی شباهت بدیم، یا با چی مثلی اونه توضیح بدیم؟" ۳۱ خردله دانه یه مانه! خردل، کوجه دانه دانه یی ایسا کی زمین رو کأرده. ۳۲ ولی وختی کاشته به، رشد کونه و جه همه تا گیاهانه باغ پیله تره به؛ پیله شاخه یان آورده، طوری کی، آسمانه پرند یان آیده و اونه سایه میانی لانه چاکونیدی."

۳۳ عیسی کلامه با آجور مثلهای زیاد اشانه ره تا جایی کی تأنستیدی درک بوکونیدی، توضیح دئه. ۳۴ اون بجز مثل چیزی به اوشان نوگفته، ولی وختی خوشاگردانه امره تنها بو، همه چیزه اوشانه ره توضیح دئه.

دریا توفانه آرامه کودن

۳۵ اون روز وختی غروب فارسه، عیسی خو شاگردانه بوگفته: "به او طرف دریاچه بیشیم." ۳۶ اوشان جمعیه ترکه کودیدی و عیسایه همون کرجی میان کی ایسا بو، خوشانه امره ببردیدی. چندتا کرجی دیگرم اونه همراهی بوکودیدی. ۳۷ ایدفعه ای باده تنده شدیدی ویریشته. کولاک طوری کرجی یه خورده کی، نزدیک بو جه آب پوره به. ۳۸ اما عیسی کرجی آخر، خوسره بالشه رو بنه و خوفته بو. شاگردان اونه بیداره کودیدی و بوگفتیدی: "استاد، تی ره مهم نی یه کی، امن غرقه بیم؟" ۳۹ عیسی ویریشته و باده نهیب بزه و به دریا بفرمأسته: "ساکته بون! آرام بیگیر!" اونوخت باد ساکته بوسته و آرامشه کامل حکمفرما بو بوسته. ۴۰ جه آن پس به خو شاگردان بوگفته: "چرا آجور ترسیدی؟ آیا هنوز ایمان ناریدی؟" ۴۱ اوشان خیلی بترسه دی و همدیگره گفتیدی: "آن کی یه کی، حتی باد و دریایم جه اون دستور فیگیریدی!"

۵

دیو بزه مرده شفا

۱ جه آن پس به او طرف دریاچه، به ناحیه جراسیان بوشودی. ۲ وختی عیسی جه کرجی پیاده بوسته، مردی کی گرفتاره روحه پلید بو، جه قبرستان بیرون بمو و به اون برخوردار بوکوده. ۳ اون مرد کی قبرانه میان زندگی کوده و هیچکی توانه انه ناشته کی، اونه حتی زنجیره امره بداره. ۴ چون بارها زنجیر و حلقه آهنی امره پایه دبسته بید. اما زنجیرانه پاره کوده، و حلقانه آهنی یه خو پا دوره جه بیشکینه بو. هیچکس نتأسته اونه رامه کونه. ۵ شب و روز قبرانه میان تپه یانه رو فریاد زئه و سنگ امره خوره زخمی کوده. ۶ وختی عیسایه جه دور بیده، بدو بدو بمو و خو دیمه زمینه رو بنه ۷ و با صدای بلند

فریاد بزہ: "ای عیسیٰ، خدای متعالہ پسر، ترہ می آمرہ چی کار؟ ترہ بہ خدا قسم دہم کی، مرہ عذاب ندی!"^۸ چون عیسیٰ اونہ بوگفتہ بو: "ای روہہ پلید، جہ آن مرد بیرون بیا!"^۹ اونوخت عیسیٰ جہ اون وأورسہ: "تی نام چی یہ؟" جواب بدہ: "می نام قُشونہ؛ چونکی زیادیم."^{۱۰} و جہ عیسیٰ التماسہ زیاد بوکودہ کی، اوشانہ جہ اون ناحیہ بیرونہ نوکونہ.^{۱۱} در اون اطراف، تپہ یانہ رو، پیلہ گلہ یی جہ خوک چرا کودندہ بود.^{۱۲} دیوان جہ عیسیٰ خواہش بوکودیدی و بوگفتیدی: "آمرہ بہ خوکانہ میان اوسہ کون؛ اجازہ بدن اوشانہ درون بیشیم."^{۱۳} عیسیٰ اجازہ بدہ. پس ارواحہ پلید بیرون بمودی و بہ خوکانہ درون بوشودی. گلہ ای کی اوشانہ تعداد حدودن دوازده ہزار تا خوک بو، تپہ سراجیری جہ بہ دریاچہ ہجوم بردی و آبہ میان غرقہ بوستیدی.

^{۱۴} خوکیانان فرار بوکودیدی و آن ماجرایہ در شہر و اطراف اون ناحیہ وأگویا بوکودیدی، طوری کی مردم بیرون بمودی تا اونچی کی رخ بدہ بو، بیدینیدی.^{۱۵} اوشان عیسیٰ ورجہ بمودی و وختی بیدہ دی اون دیوبزہ مرد کی، پیشتر گرفتارہ قُشون بو، الآن لباس دوکودہ دأرہ و اوہہ عاقل نیشتہ، وحشت بوکودیدی.^{۱۶} کسان کی ماجریہ بہ چوم بیدہ بید، اونچی کی بر اون دیوبزہ مرد و خوکان بگذشتہ بو، مردمہ رہ وأگویا بوکودیدی.^{۱۷} اونوخت مردم جہ عیسیٰ خواہش بوکودیدی کی، اوشانہ سرزمینہ ترکہ کونہ.

^{۱۸} وختی عیسیٰ کرجی یہ کرہ سوارہ بوستہ، مردی کی پیشتر دیو داشتہ، خواہش بوکودہ کی اونہ آمرہ بیشہ.^{۱۹} اما عیسیٰ اجازہ ندہ و بوگفتہ: "بخانہ، تی فامیلانہ ورجہ بوشون و اوشانہ بوگو کی، خدا تی رہ چی بوکودہ و چطو بہ تو رحم بوکودہ."^{۲۰} پس اون مرد بوشو و در سرزمین دکاپولیس شروع بہ اعلان کودن بوکودہ جہ ہر اونچی کی عیسیٰ اونہ رہ بوکودہ بو. و مردم ہمہ تعجب کودیدی.

ایتہ جہ رئیسانہ دختر و زنی کی مریض بو

^{۲۱} عیسیٰ ایبار دیگر کرجی آمرہ بہ اوطرف دریاچہ بوشو. دریاچہ کنار جمعیت زیادی اونہ ورجہ جمعہ بوستیدی.^{۲۲} ایتہ جہ کنیسہ رئیسانم کی یایروس نام داشتہ بہ اوہہ بمو و وختی عیسیاہ بیدہ اونہ پاجیر بکفتہ^{۲۳} و التماس کونان بوگفتہ: "می کوچہ دختر کرہ مردن درہ. خواہش کونم بیا، تی دستہ اونہ رو بنی تا شفا پیدا کونہ و زندہ بمانہ."^{۲۴} پس عیسیٰ اونہ آمرہ بوشو.

گروہ زیادیم جہ عیسیٰ دونبالسر براہ دکفتیدی. اوشان سخت اونہ رو ازدحام کودیدی.^{۲۵} جمعیتہ میانی زنی ایسا بو کی دوازده سال بہ خونریزی دچار بو.^{۲۶} اون طبیبانہ زیادی ورجہ بوشوبو و عذابہ زیادی بکشہ و تمام خو دارایی یہ خرچہ کودہ بو. اما بہ جای اونکی خوب بہ، بدترہ بو بوستہ بو.

^{۲۷} پس وختی در مورد عیسی بیشنوسته، جه جمعیته میانی، عیسی پشته سر بمو و اونه ردایه لمس بوکوده. ^{۲۸} چون خوره بوگفته بو: "اگر حتی به اونه ردایم دست بزمن، شفا پیدا خواهم کودن." ^{۲۹} همون لحظه اونه خونریزی قطعه بوسته و خو بدنه میان احساس بوکوده کی، جه اون بلا شفا پیدا کوده. ^{۳۰} عیسی فورن بفهمسته کی، نیرویی جه اون صادر بو بوسته دأره. پس جمعیته میانی و اگردسته و واورسه: "کی می لیباسه لمس بوکوده؟" ^{۳۱} اونه شاگردان جواب بدهدی: "دینی کی، مردم تی وسین شلوغ کونیدی. اونوخت واورسی، «کی مره لمس بوکوده»؟! ^{۳۲} ولی عیسی اطرافه نیگاه بوکوده تا بیدینه کی آن کاره بوکوده دأره. ^{۳۳} پس اون زن کی دانسته چی بر اون بگذشته دأره، ترسان ولرزان بمو، عیسی پاجیر بگفته و حقیقته تمام و کمال به اون بوگفته. ^{۳۴} اونوخت عیسی به اون بوگفته: "ای دختر، تی ایمان تره شفا بده دأره. به سلامت بوشون و جه آن بلا آزاده بون!"

^{۳۵} اون هنوز حرف زه اندوبو کی تعدادی جه یایروس خانه، کنیسه رئیس، بمودی و بوگفتیدی: "تی دختر بمرده! ده چرا استاده زحمت دهی؟" ^{۳۶} عیسی وختی اوشانه حرفانه بیشنوسته، رئیس کنیسه بوگفته: "نوه ترسن! فقط ایمان بدأر." ^{۳۷} عیسی اجازه نده جز پطرس و یعقوب و یعقوبه برأر یوحنا کسی دیگه ای جه اونه دونبالسر بشد. ^{۳۸} وختی رئیس کنیسه خانه یه فأسدی، بیده اویه غوغایی یه و تعدادی با صدای بلند گریه و شیون کونیدی. ^{۳۹} پس داخله بوسته و به اوشان بوگفته: "آن غوغا و شیون چی وسینه؟ دختر نمرده دأره، بلکی خوفته." ^{۴۰} اما اوشان اونه ره رشحانه گیفتیدی. بعد از اونکی اوشان همه یه بیرونه کودیدی، دختره پتر و مار و اون شاگردانی کی اونه امره همراه بوده، خو امره بیگفته و به جایی کی دختر ایسا بو، داخله بوسته. ^{۴۱} اونوخت دختره دسته بیگفته و به اون بوگفته: "تالیتا، کوم!" یعنی: "ای دختر، تره گویم ویریز!" ^{۴۲} اون بی معطلی ویریشه و شروع به راه شوون بوکوده. اون دختر دوازده ساله بو. اوشان جه آن ماجرا بی نهایت تعجب بوکوده بید. ^{۴۳} عیسی به اوشان اکیدا دستور بده کی ولد کسی جه آن ماجرا آگاه بیه و بفرماسته به آن دختر چیزی فدیدی تا بخوره.

۶

مردم ناصره بی ایمانی

^۱ جه آن پس عیسی اویه یه ترکه کوده و خو شاگردانه امره به خو شهر بوشو. ^۲ وختی روز شبآت فأسه، کنیسه میان شروع به تعلیم بوکوده. اوشان گفتیدی: "آن مرد، آن همه یه جه کویه بدست بأورده؟ آن چی حکمتی ایسا کی به اون عطا بو بوسته؟ و آن چی معجزاتی یه کی توسطه اون انجام به؟ ^۳ مگر اون

نچار نی‌یه؟ مگر اون مریمه پسر و یعقوب و یوشا و یهودا و شمعونه برار نی‌یه؟ مگر اونه خاخوران آیه امی میان زندگی نوکونیدی؟ پس اوشانه ره بد بنظر بارسه. ^۴ عیسی به اشان بوگفته: "نبی بی حرمت نیبه به جز در خو دیار و خو فامیلانه میان و خو خانه!" ^۵ اون نتانسته در اویه هیچ معجزه‌یی انجام بده، به جز آنکی خو دسته چندتا مریضه رو بنه و اوشانه شفا بده. ^۶ عیسی جه اوشانه بی ایمانی در تعجب بو.

دوازده تا شاگرده مأموریت

جه آن پس عیسی در روستاهای اطراف گشته و مردمه تعلیم دئه. ^۷ اون خو دوازده تا شاگرده خو ورجه دخله و اوشانه دوبه‌دو اوسه کوده و به اشان اقتداره ارواحه پلیده فده. ^۸ به اشان دستور بده کی: "سفره ره، به جز ایته چوبدستی چیزی خوشانه امره اونساند؛ نه نان، نه بوقچه و نه پول خوشانه کمربندانه میان. ^۹ چاروق دوکونید اما لیباسه اضافه اونسانید. ^{۱۰} وختی وارده خانه‌ای بوبوستیدی، تا زمانی کی، اون شهره میان ایسه‌دی، اونه خانه میان بیسید. ^{۱۱} و اگر جایی شمره قبول نوکودیدی، یا شیمی حرفانه گوش ندادی، اویه‌یه ترکه کونید و شیمی پا خاکه بوتوکانید، تا شهادتی بر علیه اوشان ببه. ^{۱۲} پس اوشان بوشودی و مردم ره موعظه بوکودیدی کی، باید توبه بوکونیدی. ^{۱۳} اشان دیوانه زیادی‌یه بیرونه کودیدی و مریضانه زیادی‌یه روغنه امره تدهین بوکودیدی و شفا بدیدی.

یحیای تعمید دهنده قتل

^{۱۴} و اما آن خبره ماجرا به هیرودیسه پادشاه گوش فارسه، چون عیسی نام معروفه بوسته بو. بعضی جه مردم گفتیدی: "یحیای تعمید دهنده جه مُرده‌یان ویریشته و هنه‌وسینه کی، معجزات جه اون آشکاره به. ^{۱۵} دیگران گفتیدی: "الیاسه. "تعدای یم گفتیدی: "پیامبری‌یه مثل پیامبران دیگر. ^{۱۶} اما وختی هیروُدس آنه بیشنوسته، بوگفته: "آن همون یحیایه کی، من اونه سره جه تن جدا بوکودم و الآن جه مُرده یان ویریشته داره!"

^{۱۷} چون هیروودیسه فرمانه وسین یحیایه بیگفتیدی و اونه دبستیدی و به زندان تاوده بید. هیروودیس آن کاره بخاطر هیروودیا بوکوده بو. هیروودیا پیشتر هیروودیسه برار، فیلیپسه زن بو، و الآن هیروودیس اونه به زنی بیگفته بو. ^{۱۸} یحیی هیروودیسه بوگفته بو: "حلال نی‌یه کی، تو تی برار زنه امره بیی. ^{۱۹} پس هیروودیا جه یحیی کینه به دلیل داشته و خواسته اونه بوکوشه، اما نتانسته. ^{۲۰} چون هیروودیس جه یحیی ترسایه، چونکی اونه مردی پارسا و مقدس دانسته و هنه‌وسین رعایته اونه حاله کودی. هر وخت یحیی حرفانه ایشنوسته، خیلی پریشان و حیرانه بوسته، با آن حال گوش دئن به اونه حرفانه دوست داشته.

^{۲۱} سر آخر فرصته خوبی فآرسه. هیرو دیس در خو روزه تولد جشنی بیا بوکوده. و خو درباریان، فرماندهان نظامی و خو منطقه رئیسانه دعوت بوکوده. ^{۲۲} هیرو دیا دختر به مجلس بمو و برقصه و هیرو دیس و اونه مهمانانه خوشحاله کوده. اون وخت پادشاه به اون دختر بوگفته: "هر چی خواهی جه من تقاضا بوکون کی، اونه تره خواهم فدن." ^{۲۳} وقسم بوخورده و بوگفته: "هر چی جه من بخوآهی، حتی نصفه جه می مملکته تره خواهم فدن." ^{۲۴} لاکو بیرون بوشو و خو ماره بوگفته: "چی بخوآهم؟" اونه مار جواب بده: "یحیای تعمید دهنده سره." ^{۲۵} لاکو بی معطلی پادشاهه ورجه واگردسته و بوگفته: "جه تو خواهم کی، هه الآن ایته طبقه رو یحیای تعمید دهنده سره مره فدی." ^{۲۶} پادشاه خیلی ناراحته بوسته، ولی بخاطر خو قسم و به احترامه خومهمانان نخوآسته اونه تقاضایه رد کونه. ^{۲۷} پس بی معطلی جلادی یه اوسه کوده و دستور بده یحیی سره باورد. اون به زندان بوشو و یحیی سره جه تن جدا بوکوده. ^{۲۸} و اونه طبقه رو بنه و باورده و هیرو دیا دختره فده. و لاکوام اونه به خو مار فده. ^{۲۹} وختی یحیی شاگردان بیشنوستیدی، بمودی و اونه بدنه اوسه دیدی و دفنه کودیدی.

پنج هزار نفره خوراک فدن

^{۳۰} و اما رسولان عیسی ورجه جمعه بوستیدی و اونچی کی بوکوده بید و تعلیم بده بید، به اون واگویا بوکودیدی. ^{۳۱} عیسی اشانه بوگفته: "می آمره به ایته جای خلوت و دور افتاده بائید و کمی استراحت بوکنید." چون شوون-آمون مردم جوری بو کی، وخت نان خوردنم ناشتیدی. ^{۳۲} پس تنها، کرجی آمره به جای دورافتاده بوشویدی. ^{۳۳} اما وختی شووندوبود، گروه زیادی اشانه بیده دی و بشناختیدی. پس مردم، جه همه تا شهران پای پیاده به اون محل با عجله بوشویدی و پیشتر جه اوشان به اوویه فآرسدی. ^{۳۴} وختی عیسی جه کرجی پیاده بوسته، جمعیت زیادی یه بیده و اونه دلیل به حال اوشان به رحم بمو، چون مثل گوسفندانی بیدی کی، چوپان نآریدی. پس شروع به تعلیم اوشان بوکوده و چیزهای زیادی یه به اوشان یاد بده. ^{۳۵} غروب دم، شاگردان اونه ورجه بمودی و بوگفتیدی: "آیه محلی دورافتاده یه و دئر و ختم ایسا." ^{۳۶} مردمه روانه کون تا به روستایان و مزارع اطراف بشید و خوشانه ره خوراک بهنید." ^{۳۷} عیسی در جواب بفرمآسته: "شومان خودتان به اشان خوراک بدید." بوگفتیدی: "آیا خواهی بیشیم و دویت دینار نان بهنیم و فدییم اشان بوخورد؟" ^{۳۸} عیسی بفرمآسته: "بیشید و بیدینید چندتا نان دآریدی." پس واورس-دبرس بوکودیدی و اونه بوگفتیدی: "پنج نان و دو ماهی!" ^{۳۹} اونوخت خوشاگردانه بفرمآسته تا مردمه دسته دسته سبزه رو بینشانند. ^{۴۰} به آن طریق مردم به دسته های صد و پنجاه نفری سبزه رو بینشتند. ^{۴۱} اونوخت پنج نان و دو ماهی یه بیگفته و آسمانه نیگاه بوکوده و

شکر بجا بأورده. جه آن پس نانأنه خرده كوده و به خو شاگردآن فده تا مردمه ور بَند و دوتا ماهی یم همه تأنه میان تقسیم بو كوده.^۲ همه بو خوردیدی و سئره بوستیدی^۳ و جه نان و ماهی خرده یان دوازده سبد پور جمعه كودیدی.^۴ تعداد مردكآنی کی نان بو خوردیدی، پنج هزارتا بید.

آبه رو راه شوون

^۵ عیسی بی معطلی خوشاگردآنه وادار بو كوده کی، كرجی یه سواره بد و جه اون پیشتر به اوطرف دریاچه به بیت صیدا بشد. در حالی کی، اون كره مردمه مرخصه كودی.^۶ بعد از مردمه روانه كودن، خودش به كوه بوشو تا دعا بو كونه.

^۷ وختی غروب بو بوسته، كرجی به وسط دریاچه فأرسه و عیسی خوشکی رو تنها بو.^۸ بیده کی، شاگردآن با زحمت پارو زنیدی، چون باد وارونه زئه. حدودن پاس چهارم جه شب بو. عیسی قدم زنان آبه رو جه به سمت اوشآن بوشو و خوآسته جه اوشآنه کنار رده به.^۹ اما وختی شاگردآن اونه آبه رو در حال راه شوون بیده دی، خیال بو كودیدی روحه. پس همه تا داد بزدی.^{۱۰} چون جه اون دئن خیلی بترسه بید. اما عیسی بی معطلی اشأنه آمره گب بزه و بفرمآسته: "شیمی دیله قوی بوكونید، منم، نوه ترسآنید!"^{۱۱} جه آن پس اشأنه ور كرجی میان بوشو و باد بینشته. اشأن بی اندازه تعجب بو كوده بید.^{۱۲} چونکی نانأنه معجزه یه درك نو كوده بید، بلکی اشأنه دیل ساخته بوسته بو.

^{۱۳} وختی به اویته ساحل فأرسدی، در سرزمین جنیسارت بیجیر بمودی و اویه لنگر تاودیدی.^{۱۴} جه كرجی کی بیجیر بمودی، مردم هو لحظه عیسایه بشناختیدی.^{۱۵} و بدو بدو به سرتاسر اون منطقه بوشوییدی و مریضأنه تختأنه رو بَندی و بریدی به هر جایی کی بیشنوستیدی عیسی اویه ایسا.^{۱۶} عیسی به هر تا روستا یا شهر یا مزرعه یی کی شویه، مردم مریضأنه در میدانأنه میان نه دی و جه اون خواهش كودیدی تا اجازه بده لا اقل اونه ردا لبه یه لمس بوكونیدی. و هر کی لمس كوده، خوبه بوسته.

۷

پاکیه درون

^۱ فریسیان با بعضی جه علمای دین کی جه اورشلیم بموییدی، عیسی ورجه جمعه بوستیدی^۲ و بیده دی بعضی جه اونه شاگردآن نجسه دستأنه آمره، یعنی نوشوسته غذا خوردیدی.^۳ فریسیان و تمام یهودیأنم به خوشأنه آداب و مشایخ معتقدیدی و تا خوشأنه دستأنه طبق آدابه پاكه كودن نوشوریدی، غذا نو خوردیدی.^۴ وختی جه بازار آیده، تا شستوشو نوكونیدی، چیزی نخوریدی. و خیلی آدابآن دیگری

یم بجا آوریدی، مثل پیاله یان، قابلمه یان و ظروف مسیه شستن. ^۵ پس فریسیان و علمای دین جه عیسی واورسدی: "چرا تی شاگردان طبق آدابہ مشایخ رفتار نوکویدی و نجسه دستانه آمره غذا خوریدی؟" عیسی جواب بده: "اشعیا در مورد شومان ریاکاران چی خوب پیشگویی بوکوده! طوری کی بینویشته بوپوسته دآره،

آن قوم، خوشانه زبانه آمره، مَره حرمت دآریدی،

اما اشانه دیل جه من پوره.

اوشان بیخودی مره عبادت کونیدی،

و اوشانه تعلیمات چیزی جز فرایضه بشری نی.یه.

^۸ شومان خدا احکامه کنار بنه دآریدی و بشره آدابانه بجا آوریدی.

^۹ جه آن پس بوگفته: "شومان خلوتی خدا حکمه کنار نهیدی تا خودتانه آدابہ بدآرید! ^{۱۰} چون موسی بوگفته، «تی پتر و ماره احترام بنن.» و «هر کی یم کی خو پتر و ماره ناسزا گو به، باید کوشته بیبه» ^{۱۱} اما شومان گوئیدی کی شخص تانه خو پتر و ماره بوگو به: «هر کمکی کی ممکنه جه من فیگیرید، قُربانی به، یعنی وقف خدایه» ^{۱۲} و به آن طریق ولیدی هیچ کاری برای خودشه پتر و مار بوکونه. ^{۱۳} شومان اطویی خودتانه آدابہ آمره کی اوشانه به دیگران متصل کونیدی، خدا کلامه باطله کونیدی و جه آجور کاران، زیاد انجام دهیدی.

^{۱۴} عیسی ایبار دیگر اون جماعته خو ورجه دخره و بوگفته: "شومان همه مره گوش بدید و آنه بفهمید: ^{۱۵} هیچ چیز بیرونی، جه آدمی نی به کی، بتانه به اونه وارده بوستنه آمره، اونه نجسه کونه، بلکه اونچی جه درون، بیرون آیه، اونه نجسه کونه. ^{۱۶} هر کی گوش ایشنووه، بیشنووه!"

^{۱۷} عیسی بعد از اونکی مردمه ترکه کوده و به خانه بوشو، اونه شاگردان، جه اون معنی مثله واورسدی. ^{۱۸} بوگفته: "آیا شومانم درک نوکونیدی؟ آیا نائیدی کی، اونچی جه بیرون به آدمی وارد به، نتانه اونه نجسه کونه؟" ^{۱۹} چون به اونه دیله میان نیشه بلکه اونه شکمه درونی شه و جه اونپس دفعه به. ^{۲۰} عیسی ادامه بده: "اونچی جه درون آدمی بیرون آیه، اونه کی، اونه نجسه کونه. ^{۲۱} چون آشانند اونچی جه درون و انسانه دیل بیرون آیه: افکار بد، بی عفتی، دزدی، قتل، زنا ^{۲۲} طمع، بد خواهی، حیلہ، هرزگی، حسودی، تهمت، غرور و حماقت. ^{۲۳} آن بدی یان همه جه درون سرچشمه گیره و آدمی به نجسه کونه.

زنه غیریهودی ایمان

^{۲۴} عیسی اوپه‌یه ترکه کوده به او طرف صور و صیدون بوشو. به خانه‌ای وارده بوسته، اما نخواستسته کسی و أخبره‌به. با آن حال نتانسته خودشه قایمه کونه. ^{۲۵} زنی کی اونه کوجه دختر روحه پلید داشته، وختی بیسنوسته اون اوپه ایسا، بی معطلی بمو و اونه پایانه جیر بگفته. ^{۲۶} اون زنی کی یونانی و جه مردمانه فینقیه سوریه بو، جه عیسی خواهش بوکوده، دیوه جه اونه دختر بیرونه کونه. ^{۲۷} عیسی به اون بوگفته: "بس اول زاکان سئره‌بید، چون زاکانه نانه فیگفتن و سگان جلو تاودن جایز نی‌یه." ^{۲۸} زن جواب بده: "بله، ای آقا، ولی سگان، سفره جیره جه زاکان نانه خورده، خورده‌ده." ^{۲۹} عیسی اونه بوگفته: "بخاطر تی آن حرف، بوشون کی دیو جه تی دختر بیرون بمو!" ^{۳۰} اون زن وختی بنخانه فارسه، بیده کی اونه دختر جا میان دراز بکشه داره و دیو جه اون بیرون بموداره.

کر و لاله شفا

^{۳۱} عیسی جه سرزمین صور و آگردسته و جه راه صیدون به سمته دریاچه جلیل بوشو و جه دکاپولیسه راه میانی بوگذشته. ^{۳۲} در اوپه مردی اونه ورجه باوردیدی کی هم کر هم جود بو. جه عیسی التماس بوکودیدی خو دسته اونه رو بنه. ^{۳۳} عیسی اون مردی‌یه، جه مردم میانی بیرون باورده و ببورده ایته کنار و خو انگوشتانه اونه گوشه رو بنه و جه آن پس فیلی فوکوده و اون مرده زبانه دست بزه. ^{۳۴} اونوخت به آسمان نیگاه بوکوده و آه عمیقی بکشه و بوگفته: "افتح!" - یعنی "بازه‌بون!" ^{۳۵} همون لحظه اون مردی‌یه گوشان بازه بوسته و اونه زبان کی گیفته، برطرفه بوسته و تانسته به راحتی حرف بزنه. ^{۳۶} اما عیسی اوشانه قدغن بوکودی کی، آن ماجرایه به کسی نوگودیدی. ولی هر چی بیشتر اوشانه قدغنه کودی، بیشتر جه آن ماجرا حرف زئدی. ^{۳۷} "مردم با تعجب زیاد گفتیدی: "هر چی اون بوکوده داره، خوبه؛ حتی کران تانیدی بیسنویدی و لالان تانیدی حرف بزینیدی.

۸

به چهار هزار نفر غذا دئن

^۱ در اون روزان باز جمعیه زیادی عیسی ورجه جمعه بوستیدی و چون چیزی برای خوردن ناشتیدی، عیسی خوشاگردانه دنده و به اشان بفرماسته: ^۲ "می دیل به حال آن مردم سوچه، چونکی الآن سه روزه کی می آمره‌یده و چیزی خوردنه ره ناریدی. ^۳ اگر اوشانه گوشنه اوسه کونم تا به خوشانه خانه‌یان بشد، راه میانی جه حال شیدی، چون اوشان بعضی‌ین جه راه دور بموداریدی." ^۴ شاگردان در جواب بوگفتیدی: "آن بیابانه میان جه کویه کسی تانه، اوشانه سئره کودنه ره نانی فراهم بوکونه؟"

عیسی و اُورسه: "چندتا نان داریدی؟" بوگفتیدی: "هفت تا نان." اُون وخت جماعته بفرمأسته تا زمينه رو بینشید. جه آن پس هفت تا نانه فیگیفته و بعد از شکرگزاری خرده کوده و به خو شاگردان فده تا مردمه جلو بند و شاگردانم هه کاره بوکودیدی. چند تا کوجه دانه ماهی یم داشتیدی. پس عیسی اوشانه ره یم شکرگزاری بوکوده و بفرمأسته تا مردمه جلو بنید. همه بوخوردیدی و ستره بوستیدی و هفت تا زنبیل پور جه خورده یانم کی باقی بمأسته بو، جمعه کودیدی. در اویه تقریباً چهار هزار نفر ایسا بید. جه آن پس عیسی مردمه مرخصه کوده^{۱۰} و بی معطلی خو شاگردانه امره کرجی یه سواره بوسته و به منطقه دلمانوته بوشو.

نشانه آسمانی تقاضا

^{۱۱} فریسیان عیسی و رجه بمودی و اونه امره به بحث بینشیدی. اوشان امتحانه ره، نشانه ای آسمانی جه اون بخوآستیدی. ^{۱۲} اما عیسی آه جه دیل بکشه و بوگفته: "چرا آن نسل نشانه خوآیدی؟ برآستی شماره گویم کی هیچ نشانه ای به اوشان نخوآه فده بوستن." ^{۱۳} جه آن پس اوشانه ترکه کوده و باز کرجی یه سواره بوسته و به اوطرف دریاچه بوشو.

شاگردانه تویخ کودن

^{۱۴} اما شاگردان جه خاطر ببورده بید کی خوشان امره نان اوسانید، و کرجی میانی جز ایته نان بیشتر ناشتیدی. ^{۱۵} عیسی به اوشان هشدار بده و بفرمأسته: "آگاه بیید و جه فریسیانه خمیرمایه و هیرودیسه خمیرمایه دوری بوکونیدی." ^{۱۶} اما شاگردان خوشانه ره صحبت کوندیید و گفتیدی: "بخاطر آنکی امان امی امره نان ناریم، آن گبه بزه." ^{۱۷} عیسی کی آنه بفهمسته بو، به اوشان بوگفته: "چرا درباره آنکی نان ناریدی باهم بحث کونیدی؟ آیا هنوز نایدی و درک نوکونیدی؟ آیا شیمی دیل هنوزم سخته؟ ^{۱۸} آیا چوم داریدی و نیدینیدی و گوش داریدی و نیشنویدی؟ و آیا به یاد ناریدی؟ ^{۱۹} وختی کی پنج نانه پنج هزار نفر ره خرده کودم، چندتا سبد پور جه خرده نان باقی بمأسته بو جمعه کودیدی؟" بوگفتیدی: "دوازه تا سبد." ^{۲۰} اونوخت عیسی به اوشان بفرمأسته: "پس چرا هنوز درک نوکونیدی؟" ^{۲۰} و وختی هفت نانه چهار هزار نفره ره خرده کودم، چند تا زنبیل پور جه خورده نان باقیمانده جمعه کودید؟" بوگفتیدی: "هفت تا زنبیل." ^{۲۱} اونوخت عیسی به اوشان بوگفته: "پس چرا هنوز درک نوکونیدی؟"

کوره مردای شفا

^{۲۲} و وختی به بیت صیدا فارسدی، ایته کوره مردی عیسی ورجه بأوردیدی. خواهش بوکودیدی کی اونه لمس بوکونه. ^{۲۳} عیسی اون مرده دسته بیگفته و اونه جه دهکده بیرون ببورده، جه آن پس اونه چومانه رو فیلی فوکوده و خو دستانه اونه رو بنه و وأورسه: "چیزی دینی؟" ^{۲۴} اون مرد خو سره بلنده کوده و بوگفته: "مردمه درختان مانستن در حرکت دینم." ^{۲۵} پس عیسی ایبار دیگر خو دستانه اونه چومانه رو بنه. اونوخت اونه چومان بازه بوستیدی، خو بینایی پیدا کوده، و همه چیزه به خوبی دیه. ^{۲۶} عیسی اونه به خانه روانه کوده و بفرمأسته: "به دهکده وآنگرد."

پطرسه اعتراف در مورد عیسی

^{۲۷} عیسی خو شاگردانه امره به دهاتای اطراف قیصریه فیلیپس بوشو. راه میانی، جه خو شاگردان وأورسه: "به گفته مردم من کی ایسم؟" ^{۲۸} جواب بدهئیدی: "بعضی گویده یحیای تعمید دهنده‌ای، تعدادی گویده الیاسی و تعداد دیگری یم گویده ایته جه پیامبرانی." ^{۲۹} جه اوشان وأورسه: "شومان چی گوئیدی؟ به نظر شومان من کی ایسم؟" پطرس جواب بده: "تو مسیح ایسی." ^{۳۰} ولی عیسی اشنه منع بوکوده کی، درباره اون به کسی چیزی نوگوید.

عیسی پیشگویی درباره خودشه مرگ و رستاخیز

^{۳۱} اون وخت عیسی به تعلیم دئنه اوشان درمورد آن حقیقت شروع بوکوده کی لازمه انسانه پسر رنجه زیاد بیدینه و جه مشایخ و سران کاهنان و علمای دین رده‌به، کوشته بیه و بعد از سه روز ویریزه. ^{۳۲} وختی عیسی آنه آشکارا اعلان بوکوده، پطرس اونه به ایته گوشه برده و شروع بوکوده به اونه سرزنش کودن. ^{۳۳} اما عیسی رو وآنگردانه، خو شاگردانه فندرسته و پطرسه سرزنش بوکوده و بوگفته: "جه من دوره بون، ای شیطان! چونکی تی افکار انسانی‌یه، نه الهی."

^{۳۴} اونوخت مردمه با خوشاگردان دنده و به اوشان بوگفته: "اگر کسی بخواهمه مره پیروی بوکونه، باید خودشه انکاره کونه، خو صلیب بیگیره و جه می دونبال بایه. ^{۳۵} چون هر کی بخواهمه خو جانه نجات بده، اونه جه دست خواهمه دئن." ^{۳۶} انسانه ره چی فایده کی تمام دنیا به بیره، اما خو جانه دبازه؟ ^{۳۷} انسان برای بدست آوردنه خو جان چی تانه فده؟ ^{۳۸} چون هر کی در آن نسله زناکار و گوناکاره میان، جه من و می گبان عار بداره، انسانه پسرم اون وختی کی خو پیره جلاله میان، فرشته گانه مقدسه امره آیه، جه اون عار خواهمه داشتن."

۱ و اوشانه بفرمأسته: "براستی شمره گویم، بعضی آیه ایسأ دأریدی کی، تا خدا پادشاهی آمونه با قدرت نیدینیدی، مرگه مزه یه نخوآهیدی جشن."

عیسی دیمه عوضه بوستن

شیش روز بعد، عیسی پطرس و یعقوب و یوحنا یه بیگیفته و اوشانه تنها خو آمره برده ایته کوه لچکی سر تا تنها بید. در او یه، اوشانه ورجه، اونه دیم عوضه بوسته. ۳ اونه لیاس درخشان و خیلی سفیده بوسته، جوری کی دنیا میانی هیچ ماده‌ای نتانه لیاسی یه اوجور سفیده کونه. ۴ در اون وخت، الیاس و موسی در برابر اوشانه چومأن ظاهره بوستیدی و عیسی آمره صحبت بوکودیدی. ۵ پطرس عیسایه بوگفته: "استاد، آمی ایسن در آیه خوبه، پس اجازه بدن سه تا سرپناه چأکونیم، ایته تی ره، ایته موسی ره و ایته یم الیاسه ره." ۶ پطرس نأسته چی گو یه، چونکی سخت بترسه بود. ۷ اون وخت ابری اوشانه وره گیفته و ندایی جه أبر فأسره کی "آنه می عزیزه پسر! به اون گوش بدید." ۸ ایدفعه‌ای، وختی دوروبره نیگاه بوکودیدی، به جز عیسی هیچکی یه خوشأن ور نیده‌دی.

۹ وختی کی جه کوه بیجیر آمویدی، عیسی به اوشأن دستور بده کی اونچی بیده دأرد به کسی و آگویا نوکونیدی، تا زمانی کی انسانه پسر جه مرده یأن ویریزه. ۱۰ اشأن اونه دستوره اطاعت بوکودیدی، اما همدیگره آمره صحبت بوکودیدی کی، جه مرده یأن ویریشن چی یه؟ ۱۱ جه اون و أورسدی: "چراً علمای دین گویده اول باید الیاس بآیه؟" ۱۲ عیسی جواب بده: "البته کی اول الیاس آیه و همه چیزه اصلاح کونه. اما چراً در مورد انسانه پسر بینویشته بو بوسته دأره کی، باید رنجه زیادی بکشه و کوچیکه به؟" ۱۳ بعلاوه، من شمره گویم کی الیاس، هوجور کی درباره اون بینویشته بو بوسته دأره، بمو و اوشأن هرچی کی خوآستیدی، اونه آمره بوکودیدی.

دیوبزه پسره شفا

۱۴ وختی باقی شاگردأن فأسدی، بیده‌دی کی گروه زیادی اوشانه دور ایسدی و علمای دین اشانه آمره بحث کونیدی. ۱۵ مردم تا عیسایه بیده‌دی، همه تا ماته بوستیدی و بدو بدو بموده و اونه سلام بده‌دی. ۱۶ عیسی و أورسه: "درباره چی اوشانه آمره بحث کونیدی؟" ۱۷ ایته مردی جه مردمه میأن جواب بده: "استاد، می پسره تی ور بأوردم. اون به ایته روح گرفتاره کی قدرته حرف زئنه جه اون فگیفته دأره." ۱۸ وختی اونه گیره، اونه به زمین زنه، جوری کی اونه ذهن کف کونه و اونه دندانأن به هم سائیده‌به، اونه بدن خوشکه به. جه تی شاگردأن بخوآستم اون روحه بیرونه کونیدی ولی نتأستیدی. ۱۹ عیسی در جواب بوگفته: "ای نسله بی ایمأن، تا کی شیمی آمره بیم و شمره تحمّل بوکونم؟ اونه می ور

بأورید۔" ۲۰ پس اونه بأوردیدی و روح وختی عیسیایه بیده، همون لحظه پسره به تشنج تاوده جوری کی به زمین بکفته و در همون حال کی دهن رو کف بأورده بو، خاک رو غلط بوخوردہ۔ ۲۱ عیسی جه اونه پتر وأورسه: "چند وخته کی، به آن وضع دچار ایسا؟" جواب بده: "وختی کی زای بو۔" ۲۲ و چندین بار آن روح اونه به آب و آتسه میان تاوده تا هلاکه کونه۔ اگر تانی، امره محبت بوکون و یاری بدن۔" ۲۳ عیسی بوگفته: "اگر تانی؟ برای کسی کی ایمان داره همه چیز ممکنه۔" ۲۴ اون پسره پتر بی معطلی با صدای بلند بوگفته: "ایمان دارم؛ مره کمک بوکون تا بر خودمه بی ایمانی غلبه بوکونم!" ۲۵ وختی عیسی بیده کی گروهی بدو بدو به اونه طرف آموندریدی، روحه پلیده نهیب بزه و بوگفته: "ای روحه کر ولال، تره دستور دهم تا جه اون بیرون بایی و ده هیچوخت بر اون وارد نیبی!" ۲۶ روح نعره ایی بکشه و پسره سخت تکان بده، جه اون بیرون بمو، پسر مثل ایته جسده بی جان بوبوسته، جوری کی همه گفتیدی: "بمرده داره" ۲۷ اما عیسی اون پسره دسته بیگفته و اونه ویریزانه و پسر سرپا بیسه۔ ۲۸ وختی عیسی به خانه بوشو، اونه شاگردان تنهایی جه اون وأورسیدی: "چرا امن نتأستیم اون روحه بیرونه کونیم؟" ۲۹ جواب بده: "آن جنس به جز دعا و روزه بیرون نایه۔"

۳۰ اوشان اون مکانه ترکه کودیدی و جلیله جه بوگذشتیدی۔ عیسی نخواسته کسی بدانه اون کویه ایسا۔ ۳۱ چون خو شاگردانه تعلیم دئه و در آن مورد آشانه ره حرف زئه کی: "انسانه پسر به دسته مردم تسلیم خواهه بوستن و اونه خواهده کوشتن۔ اما سه روز جه بعد از اونه کوشتن، خواهه ویریشن۔" ۳۲ ولی اونه منظوره نفهمستیدی و ترسده جه اون سؤال بوکونیدی۔

بزرگی در چی یه؟

۳۳ جه آن پس به کفرناحوم بمودی۔ وختی کی خانه میان ایسا بید، عیسی جه شاگردان وأورسه: "راه میانی، در مورد چی کره بحث کودیدی؟" ۳۴ آشان ساکنه بوستیدی، چون درمورد آن بحث کودیدی کی چی کسی اوشانه میانی پیله تره۔ ۳۵ عیسی بینشسته و اون دوازده نفر دخده و بوگفته: "هر کی خواهه اولی بیه، باید آخرتر و همه تانه خادم بیه۔" ۳۶ جه آن پس ایته زاکه بیگفته، و آشانه میانی قرار بنه و خو بغل بیگفته، به اوشان بوگفته: ۳۷ "هر کی آجور زاکه بنام من قبول بوکونه، مره قبول بوکوده داره، و هر کی مره قبول بوکونه، نه مره، بلکی می اوسه کوده یه قبول بوکوده۔"

هر کی بر ضد امن نی یه، امی امره یه

۳۸ یوحنا بوگفته: "استاد، کسی یه بیدم کی بنام تو دیو اخراجه کودی، اما چون جه امن نوبو، اونه جلویه بیگفتم۔" ۳۹ عیسی بوگفته: "اونه جلویه نیگیرید، چون کسی نتانه بنام من معجزه بوکونه و لحظه

ایبی بعد در حقّ من بد بوگویه.^{۴۰} چون هر کی بر ضدّ آمن نی‌یه، آمی آمره‌یه.^{۴۱} براستی شمره گویم، هر کی به آن دلیل کی به مسیح تعلق دأریدی، حتی ایته جامه آب بنام من شمره فده، بی شک بی‌پاداش نخواهه مأنستن.

تعلیم در مورد وسوسه و لغزش

“^{۴۲} و هر کی باعث بیه ایته جه آن کوجه‌دأنان کی به من ایمان دأره، لغزش بوخوره، اونه ره بهتره کی ایته پیلهدأنه آسیابه سنگ اونه گردن آویزانه کونیدی و به دریا تاودیدی.^{۴۳} اگر تی دست تره به گونا فکشه، اونه قطعه کون، چون تی ره بهتره جه اون کی علیل به حیات راه پیدا کونی،^{۴۴} تا آنکی با دوتأ دست به جهنم بیسی، به آتشی کی هیچوخت خاموشه نیبه.^{۴۵} و اگر تی پا تره به گونا فکشه، اونه قطعه کون.^{۴۶} چون تی ره بهتره کی شل به حیات راه پیدا کونی تا آنکی با دوتأ پا به جهنم تاوده بیسی.^{۴۷} و اگر تی چوم تره به گونا فکشه، اونه بیرون بأور، چون تی ره بهتره جه آنکی ایته چومه آمره به خدا پادشاهی راه پیدا کونی. تا آنکی دوتأ چومه آمره به جهنم تاوده بیسی،^{۴۸} جایی کی

”اوشأنه کرم نیمیره

و اونه آتش خاموش نیبه.“

“^{۴۹} چون همه آتسه آمره نمک‌گیر خوئیدی بوستن.^{۵۰} نمک خوبه، اما اگر خو خاصیت جه دست بده، چطو شه اونه نمکین کودن؟ شومأنم در خودتأن نمک بدأرید و همدیگره آمره در صلح و صفا بیید.“

۱۰

^۱عیسی اون محلّه ترکه کوده و به اوطرفه یهودیه و اوطرف رود اُردن بوشو. ایبار دیگر مردمان اونه ور جمعه بوستیدی، و اون مثل همیشه، اوشأنه تعلیم دئه.

تعلیم درمورده ازدواج و طلاق

^۲تعدادی جه فریسیان اونه ورجه بمودی و اونه امتحان کودنه ره جه اون واورسیدی: “آیا جایزه کی مرد خو زنه طلاقه ده؟” عیسی در جواب بوگفته: “موسی چی حکمی شمره فده دأره؟”^۳ بوگفتیدی: “موسی اجازه بده دأره کی، مرد طلاقنامه‌ای بینویسه و خو زنه وله کونه.”^۴ عیسی به اوشأن بفرمأسته:

"موسی به خاطره شیمی سنگدیلی آن حکمه شیمی ره بینویشته. ^۱ اما جه ابتدای خلقت، «خدا اشأنه مرد و زن بوجود بأورده.» ^۷ و «هنهوسین مرد خو پئر و ماره ترکه کونه و به خو زن جفته به، ^۸ و اون دو تا ایته تن خواهده بوستن.» پس، جه آن پس ده دونفر نی‌یده، بلکی اینفر بدی. ^۹ پس اونچی به کی خدا پیوند بزه، انسان جدا نوکونه."

^{۱۰} وختی خانه میان ایسا بید، شاگردان ایبار دیگر درمورد آن مسئله جه اون سؤال بوکودیدی. ^{۱۱} عیسی بفرمأسته: "هر کی خو زنه طلاق بده و زنه دیگری بیگیره، نسبت به خو زن زنا بوکوده دأره. ^{۱۲} و اگر زنی جه خو مرد طلاق بیگیره و ایته مرد دیگری به بیگیره، زنا بوکوده دأره."

عیسی و زاکان

^{۱۳} مردم زاکانه عیسی و رجه بأوردیدی تا اوشأنه لمس بوکونه. اما شاگردان مردمه برای آن کار سرزنش بوکودیدی. ^{۱۴} عیسی وختی آنه بیده، عصبانی بوبوسته و به خوشاگردان بوگفته: "اجازه بدید زاکان می ور باید. اوشأنه جلویه نیگیرید، چونکی خدا پادشاهی آجور افراده شینه. ^{۱۵} براستی شمره گویم، هر کی خدا پادشاهی به زاکانه مأنستن قبول نوکونه، به اون راه پیدا نخواهه کودن" ^{۱۶} اونوخت زاکانه بغله کوده، اوشأنه رو دسته بنه و اشأنه برکت بده.

جوان پولدار

^{۱۷} وختی عیسی به راه دکفته، ایته مردی بدو بدو بمو، اونه جلو زانو بزه و وأورسه: "استاده نیکو، چی بوکونم تا وارثه حیات ابدی بيم؟" ^{۱۸} عیسی جواب بده: "چرا مره نیکو دخوانی؟ هیچکی نیکو نی یه، به جز خدا. ^{۱۹} احکامه دانی: «قتل نوکون، زنا نوکون، دزدی نوکون، شهادت دروغ ندن، فریب ندن، تی پئر و ماره احترام بنن.»" ^{۲۰} اون مرد در جواب بوگفته: "استاد، اشأن همه یه وختی کی زاک بوم انجام بده دأرم." ^{۲۱} عیسی با محبت اونه نیگاه بوکوده بوگفته: "تو ایته چیز کم داری؛ بوشون اونچی کی داری بفروش و اون پوله فدن فقیرانه کی در آسمان گنج خواهی داشتن. اونوخت بیأ و جه من پیروی بوکون." ^{۲۲} مرد جه آن گب نا امیده بوسته و جه او یه ناراحت بوشو، چون ثروته زیادی داشته.

^{۲۳} عیسی اطرافه نیگاه بوکوده و بوگفته: "چقدر سخته راه پیدا کودن پولداران به خدا پادشاهی!" ^{۲۴} شاگردانه جه اونه گب تعجب بوکودیدی. اما عیسی ایبار دیگر به اوشأن بوگفته: "ای زاکان، اوشانی کی به ثروت اعتماد دأرد، راه پیدا کودن به خدا پادشاهی چقدر سخته! ^{۲۵} شتره شوون جه سوزنه سوراخ آسانتره تا راه پیدا کودن ایته پولدار به خدا پادشاهی." ^{۲۶} شاگردان کی زیاد تعجب بوکوده بید،

همدیگر گفتیدی: "پس چی کسی تانه نجات پیدا کونه؟" ^{۲۷} عیسی به اشأن نیگاه بوکوده و بوگفته: "انسانه ره غیرممکنه، اما خدا ره آجور نی‌یه؛ چون همه چیز خدا ره ممکنه."

^{۲۸} اون وخت پطرس شروع به صحبت بوکوده و بوگفته: "الان آمن همه چیزه وله کوده‌ایم و جه تو پیروی کونیمی." ^{۲۹} عیسی بفرمأسته: "براستی شمره گویم، کسی نیسه کی می وسین و انجیله وسین، خو خانه و برأران یا خاخوران یا مار و یا پئر و یا زاکان و یا خو املاکه ترکه کوده به، ^{۳۰} و در آن زمانه میان صد برابر بیشتر خانه‌یان و برأران و خاخوران و ماران و زاکان و املاک، و اوشانه امره عذاب بدست نأوره، و در زمان آینده‌یم جه حیات ابدی بهره نوبوره. ^{۳۱} اما خیلی‌ین کی اولیدی، آخرین خواهده بوستن و آخرین اولین!"

عیسی پیشگوی درمورد خودشه مرگ و رستاخیز

^{۳۲} اوشان اورشلیم راه میانی بیدی و عیسی پیشاپیش اشأن راه شویه. شاگردان در تعجب بیدی و کسانکی کی جه اوشانه دونبالسر شووندوبید، هراسان بیدی. عیسی ایبار دیگر دوازده تا شاگرده کنار فکشه و اونچی کی بایستی بر اون بموبه به اوشان بوگفته. ^{۳۳} بفرمأسته: "امان به سمت اورشلیم شیمی. و در اویه انسانه پسره به سران کاهن و علمای دین تسلیم خواهده کودن، اوشان اونه به مرگ محکوم خواهده کودن و به غیر یهودیان خواهده ایسپردن. ^{۳۴} اشأن اونه رشخنه گفتیدی، بر اون فیلی خواهده فوکودن و اونه پایی زبیدی، خواهده کوشتن. اما بعد از سه روز خواهه ویریشتن."

یعقوب و یوحنا تقاضا

^{۳۵} یعقوب و یوحنا زبدی پسران اونه ور بمودی و بوگفتیدی: "استاد، تقاضا دأریمی اونچی کی جه تو خواهیمی، امی ره بجا بأوری!" ^{۳۶} به اشأن بوگفته: "چی خواهیدی شیمی ره بجا بأورم؟" ^{۳۷} بوگفتیدی: "عطا بفرما کی تی جلاله میانی، اینه راسته طرف و اویته بر تی چپه طرف بینشینیم." ^{۳۸} عیسی به اوشان بفرمأسته: "شومان نأیدی چی خواهیدی، آیا تأنیدی جه جامی کی من نوشم و تعمیدی کی من گیرم، بیگیرید؟" ^{۳۹} بوگفتیدی: "بله، تأنیمی." عیسی بفرمأسته: "شکی نی‌یه کی جه جامی کی من نوشم، خواهیدی خوردن و تعمیدی کی من گیرم، خواهیدی گیفتن. ^{۴۰} اما بدأنید کی نیشتن بر می چپ و راست، می اختیار ننه تا اونه به کسی ببخشم. آن جایگاه مال کسانکی ایسا کی اوشانه ره فراهم بوبوسته دأره."

^{۴۱} وختی ده تا شاگرد دیگر جه آن ماجرا آگاه بوبوستیدی، یعقوب و یوحنا ره عصبانی بوبوستیدی. ^{۴۲} عیسی اشانه دخنه و بوگفته: "شومان دأنیدی اوشانی کی حاکمانه دیگره قومأنیدی بر

اشان سروری کونیدی و اوشانه بزرگان بر اشان دستور دیدی. ^۳ اما شیمی میان آجور نیبه. هر کی خواهه شیمی میان بزرگ بیه، باید شیمی خادم بیه. ^۴ و هر کی خواهه شیمی میان اول بیه، باید همه تانه غلام بیه. ^۵ طوری کی انسانه پسر نمو تا اونه خدمت بوکونیدی بلکی، تا خودش خدمت بوکونه و خو جانه برای پرداخت آزادی در راه خیلی ی بنه.

شفای بارتیمائوس کور

^۶ اون وخت به اریحا بمودی. و وختی عیسی با خوشاگردان و جمعیت زیاده اریحایه ترکه کوده، گدایی کور بنامه بارتیمائوس، تیمائوسه پسر، راه کناره نیشته بو. ^۷ وختی بیشنوسته کی عیسای ناصری یه، داد بزه کی: "ای عیسی، داووده پسر، مره رحم بوکون!" ^۸ خیلی جه مردم اونه بوگفتیدی کی ساکته بون، اما اون بیشتر فریاد زئه: "ای داووده پسر، مره رحم بوکون!" ^۹ عیسی بیسه و بفرمأسته: "اونه دخوانید." پس اون کوره مردایه دخدیدی و به اون بوگفتیدی: "دیل قوی بوکون! ویریز کی تره دخوانه." ^{۱۰} اون بی معطلی خو عبایه کنار تاوده، جه جا ویریشته و عیسی ورجه بمو. ^{۱۱} عیسی جه اون واورسه: "چی خواهی تی ره بوکونم؟" جواب بده: "استاد، خواهم بیدینم." ^{۱۲} عیسی به اون بفرمأسته: "بوشون کی تی ایمان تره شفا بده داره." اون مرد، همون لحظه خو بینایی یه بیافته و جه عیسی دونبالسر روانه بوسته.

۱۱

عیسی شاهانه شوون به اورشلیم

^۱ وختی به بیت فاجی و بیت عنیا فارسدی کی، اورشلیمه نزدیکی، کوهه زیتون لچکی سر بو، عیسی دو تا جه خو شاگردانه اوسه کوده ^۲ و به اوشان بفرمأسته: "به دهکده ای کی شیمی جلو نهه، بیشید. زمانی کی، وارده بوستیدی، ایته کره الاغه دبسته خواهیدی دن کی تا الان کسی اونه رو سواره نوبوسته. اونه بازه کونید و باورید. ^۳ اگر کسی جه شومان واورسه؛ «چرا اطو کونیدی؟» بوگوئیدی؛ «آمی آقا به اون احتیاج داره و بی معطلی اونه به آیه پس خواهه دن.»" ^۴ اون دوتا بوشوییدی و بیرون ایته کوچه میانی کره الاغی یه بیافتیدی کی ایته دره جلو دبسته بو. پس اونه بازه کودیدی. ^۵ همون لحظه بعضی جه کسانی کی اویه ایسا بید واورسیدی: "چرا کره الاغه بازه کونیدی؟" ^۶ اون دو تا هطو کی عیسی اوشانه بفرمأسته بو، جواب بده ایدی؛ پس اجازه بدهدی اوشان بیشید. ^۷ شاگردان کره الاغه عیسی ورجه باوردیدی، خوشانه ردایانه اونه رو تاودهدی و عیسی سواره بوسته. ^۸ خیلی جه مردم خوشانه ردایانه

راه‌سر پهنه کودیدی و تعدادی‌یم کی شاخه‌یانی یه کی مزارع میانی ووه بید، راه میان پهنه کودیدی.
 کسانی کی پیشاپیش اون شوئیدی و اوشانی کی جه اونه دونبالسر آمویدی، فریاد زنان گفتیدی:

”هوشیعانا!“

مبارک ببه اونی کی بنامه خداوند آیه!

مبارک ببه پادشاهی‌یه آمی پتر داوود کی، فأرسنداره!

هوشیعانا در بوجوربوجوران!“

پس عیسی به اورشلیم بمو و به معبد بوشو. در اوپه همه چیزه بیده. اما دتر وخت بو، خو
 دوازده‌تا شاگرد امره به بیت عنیا بوشو.

عیسی معبده میانی

روز بعد، وخته خروج جه بیت عنیا، عیسایه ویشته بوسته.^{۱۳} جه دور انجیر داری‌یه بیده کی،
 برگ دأشته. پس جلو بوشو تا بیدینه میوه داره یا نه. وختی نزدیکه بوسته، جز برگ چیزی اونه رو پیدا
 نوکوده، چون هنوز انجیره وخت نوبو.^{۱۴} پس رو به دار بوکوده و بوگفته: ”بببه کی، هیچ وخت کسی
 جه تو میوه نوخوره!“ اونه شاگردان انه بیسنوستدی.

وختی به اورشلیم فأرسدی، عیسی به معبده صحن بمو و شروع بوکوده به بیرونه کودنه
 کسانی کی، در اوپه داد و ستد کودیدی. عیسی صرافانه تختانه، کبوترفروشانه بساطه فوگوردانه^{۱۶} و
 کسی‌یه اجازه نده کالا حمل کودن ره جه معبد میانی بگذره.^{۱۷} جه آن پس به اوشان تعلیم بده و
 بوگفته: ”مگر بینویشته نوبوسته داره کی،

«می خانه، خانه‌یه دعا همه‌تا قومان ره خوانده خواهه بوستن؟»

اما شومان اونه راهزنانه جایگاه چاکوده‌ائیدی.“

سران کاهنان و علمای دین وختی انه بیسنوستیدی به دونبال راهی بودیدی کی، اونه
 بوکشید. چون جه اون ترسه‌یدی، چونکی مردم همه جه اونه تعالیم در تعجب بیدی.^{۱۹} وختی غروب
 بوبوسته، عیسی جه شهر بیرون بوشو.

خوشک بوسته انجیر دار

صبحدم، راه میانی، انجیر داره بیده‌دی کی جه ریشه خوشکه بوسته بو.^{۲۱} پطرس ماجرایه بیاد
 باورده و عیسایه بوگفته: ”استاد، فندیر! انجیر داری‌یه کی نفرین بوکودی، خوشکه بوسته!“^{۲۲} عیسی

جواب بده: "به خدا ایمان بدآرید." ^{۲۳} براستی شمره گویم اگر کسی به آن کوه بوگویه «جه جا کنده بوبون، به دریا دکف» و خو دیله میان شک نوکونه بلکی ایمان بدآره کی، اونچی کی گویه، رخ خواهه دئن، اونه خواسته برآورده خواهه بوستن. ^{۲۴} پس شمره گویم، هر چیزی کی در دعا تقاضا بوکونید، ایمان بدآرید کی اونه بیافتیدی، و به شومان عطا خواهه بوستن.

^{۲۵} "پس هر وخت دعا کونیدی، اگر کسی به شومان خطایی بوکوده به، اونه ببخشید تا شیمی پثر کی آسمانه میانی ایسا، شیمی خطایانه ببخشه. ^{۲۶} اما اگر شومان دیگرانه ببخشید، شیمی پثر کی آسمانه میانی ایسا، شیمی خطایانه نخواهه بخشن."

سؤال در مورد اقتداره عیسی

^{۲۷} اوشان ایبار دیگر به اورشلیم بمودی. وختی کی عیسی معبده صحنه میانی قدم زئه، سران کاهنان و علمای دین و مشایخ اونه ورجه بمودی، ^{۲۸} واورسدی: "با چی اجازهیی آن کارانه کونی؟ چی کسی آن حقّه تره فده دآره کی آن کارانه انجام بدی؟" ^{۲۹} عیسی در جواب بوگفته: "منم شیمی جه سوآلی دآرم. مره جواب بدید تا منم شمره بوگویم چی اجازه ای امره آن کارانه کونم. ^{۳۰} یحیی تعمید جه آسمان بو یا جه انسان؟ جواب بدید." ^{۳۱} اوشان خوشانه میانی بحث بوکودیدی. بوگفتیدی: "اگر بوگویم، «جه آسمان بو»، خواهه گفتن: «پس چرا به اون ایمان نآوردیدی؟» ^{۳۲} اگر بوگویم، «جه انسان بو. . . اوشان جه مردم ترسه آندی، چون همه یحیایه پیامبری راستین دانستیدی. ^{۳۳} پس عیسایه جواب بده ایدی: "نآیم." عیسی بوگفته: "منم شمره نوگویم چی اجازه ای امره آن کارانه کونم."

۱۲

مثله باغبانانه شرور

^۱ جه آن پس عیسی با مثال اشانه امره شروع به حرف زئن بوکوده و بوگفته: "ایته مردی انگور باغی به چاکوده و اونه دوره دیوار بکشه و ایته حوضچه یم آب انگورگیری ره بکنده و بُرجی یم بنا بوکوده. جه آن پس انگوباغه به چندتا باغبان اجاره بده و خودش به مسافرت بوشو. ^۲ زمان برداشت محصول، ایته غلامه باغبانانه ورجه اوسه کوده تا کمی جه انگورباغه میوه جه اوشان فیگیره. ^۳ اما اوشان غلامه بیگفتیدی، بزه دی و دست خالی و اگر دآندی. ^۴ جه آن پس ایته غلامه دیگرم اوشانه ورجه اوسه کوده، ولی باغبانان اونه سره بیشکندی و اونه امره بی حرمتی بوکودیدی. ^۵ بازم ایته غلامه اوسه کوده ولی اونه بوکوشتیدی و خیلی ینه دیگره امره هجور رفتار بوکودیدی، بعضی ینه بزه دی و بعضی ینه

بوکوشتیدی. ^۱ اُون تنها اینفر دیگرم داشتہ کی اوسہ کونہ و اُون، اونہ عزیزہ پسر بو. پس اونہ جہ ہمہ آخرتر اوسہ کودہ و خورہ گفتہ: «می پسرہ احترام خواہدہ نئن.» ^۷ ولی باغبانان ہمدیگرہ بوگفتیدی: «آن وارثہ! بآئید اونہ بوکوشیم تا ارث امی شین بیہ.» ^۸ پس اونہ بیگفتیدی و بوکوشتیدی و جہ انگورباغ بیرون تاودہدی. ^۹ الآن انگورباغہ صاحب چی خواہہ کودن؟ خواہہ آمون و باغبانانہ ہلاکہ کونہ و انگور باغہ بہ دیگران خواہہ ایسپردن. ^{۱۰} مگر کیتاب مقدسہ میان نخواندہ ایدی کی:

«همون سنگی کی معماران ردّہ کودیدی،

سنگہ اصلی بنا بوبوستہ؛

^{۱۱} خدا اجور بوکودہ

و امی رہ تعجبی بہ»

^{۱۲} اُون وخت اوشان تصمیم بیگفتیدی کی عیسیاہ گرفتارہ کونیدی، چون بفہمستیدی کی آن مثلہ درموردہ اوشان بوگفتہ دارہ. اما جہ مردم ترسہ ایدی. پس اونہ ترکہ کودیدی و بوشویدی

سؤال در موردہ مالیات فدن

^{۱۳} جہ آن پس بعضی جہ فریسیانہ و ہیرودیانہ عیسی ورجہ اوسہ کودیدی تا اونہ خودشہ گبانہ آمرہ بہ دام تاودیدی. ^{۱۴} اوشان اونہ ورجہ بمودی و بوگفتیدی: «استاد، دانیم مردی راستگوی و جہ کسی ترسی ناری، چون بہ ظاہرہ کار نیگاہ نوکونی، بلکی خدا راہیہ بہ درستی یاد دہی. آیا مالیات فدن بہ قیصر جایزہ یا نہ؟ ^{۱۵} آیا باید فدیم یا نہ؟» ولی عیسی بہ اوشانہ ریاکاری پی ببردہ و بوگفتہ: «چرا خواہیدی مرہ امتحان بوکونیدی؟ ایتہ دینار می ورجہ باورید تا اونہ بیدینیم.» ^{۱۶} سکہای باوردیدی. جہ اوشان واورسہ: «عکس و نام آن سکہ کی شینہ؟» جواب بدہ ایدی: «قیصرہ شین.» ^{۱۷} عیسی اوشانہ بوگفتہ: «قیصر شینہ بہ قیصر فدید و خدا شینہ بہ خدا.» اوشان جہ اونہ گبان ماتہ بوستیدی.

قیامتہ سؤال

^{۱۸} جہ آن پس صدوقیان کی قیامتہ انکار کونیدی، اونہ ورجہ بمودی و جہ اُون سؤال بوکودیدی. بوگفتیدی: ^{۱۹} «استاد، موسی امی رہ بینویشتہ کی اگر ایتہ مردی برار بیمیرہ و اونہ زن زاک نداشتہ بہ، اُون مردی باید اونہ بہ زنی بیگیرہ تا نسلی خوبرارہ رہ باقی بنہ. ^{۲۰} خلاصہ، ہفت تا برار بودہ. اولین برار زن بیگفتہ و بی زاک بمردہ. ^{۲۱} پس دومین برار اونہ بہ زنی بیگفتہ، اما اونم بی زاک بمردہ. سومین برارم ہجور بوبوستہ. ^{۲۲} ہطوی، ہیچکدام جہ ہفت تا برار زاکی بجا ناندی. سر آخر اُون زنایم بمردہ.

۲۳ الان، قیامتہ میانی، وختی ویریزیدی، اون زنای کویتہ زن خواہہ بوستن، چون ہر ہفت تاً برار اونہ بہ زنی بیگفتہ بید؟"

۲۴ عیسیٰ بہ اوشان بفرمأستہ: "آیا گمراہ نی ایدی، بخاطر آنکی نہ جہ کتاب مقدس آگاہیدی و نہ جہ خدا قدرت؟" ۲۵ چون وختی کی مردہ یان ویریزیدی، نہ زن گیریدی و نہ مردہ رہ بیدی، بلکی آسمانہ فرشتہ یانہ مأنستن خواہدہ بوستن. ۲۶ اما درمورد مردہ یانہ ویریشن، آیا موسیٰ کتاب میانی نخواندہ ایدی کی در ماجرایہ بوته، خدا اونہ بفرمأستہ: «من ایسم ابراہیمہ خدا و اسحاقہ خدا و یعقوبہ خدا؟» ۲۷ اون خدای مردہ یان نی یہ، بلکی زندہ یانہ خدایہ. براستی کی، شومان خیلی گمراہیدی!

پیلہ حکم

ایتہ جہ علمای دین کی بہ اویہ نزدیکہ بوستاندوبو، اوشانہ گبانہ بیشنوستہ. وختی بیشنوستہ کی، عیسیٰ جوابہ خوبی بہ اوشان بدہ، جہ اون واورسہ: "کویتہ حکمہ شریعت، جہ ہمہ مہمترہ؟" ۲۹ عیسیٰ اونہ بفرمأستہ: "مہمترین حکم آنہ: «بیشنو ای اسرائیل، خداوند، امی خدا، خداوندہ یکتایہ. ۳۰ خداوند، تی خدایہ تمامی یہ تی دیلہ آمرہ و تمامی یہ تی جانہ آمرہ و تمامی یہ تی فکرہ آمرہ و تمامی یہ تی قوتہ آمرہ دوست بدار.» ۳۱ دو مین حکم آنہ: «تی ہمسایہ یہ تی مأنستن دوست بدار.» جہ آن دوتاً حکم پیلہ تر نہ. ۳۲ اون عالمہ دین بہ اون بوگفتہ: "نیکو بفرمأستی، استاد! حقیقتا کی خدا ایتہ یہ و جز اون خدایی نیسأ. ۳۳ و اونہ تمامی یہ دیلہ آمرہ و تمامی یہ عقلہ آمرہ و تمامی یہ جانہ آمرہ و تمامی یہ تی قوت محبت کون و تی ہمسایانہ تی مأنستن دوست داشتن جہ ہمہ تاً ہدایای سوختنی و قربانیان مہمترہ." ۳۴ وختی عیسیٰ بیدہ کی عاقلانہ جواب بدہ، اونہ بفرمأستہ: "جہ خدا پادشاہی دور نی یی." جہ اون پس، دہ ہیچکس جرأت نوکودہ جہ اون چیزی واورسہ.

مسیح کی پسرہ؟

۳۵ وختی کی عیسیٰ معبدہ صحنہ میانی تعلیم دئہ، واورسہ: "چطویہ کی علمای دین گویدی مسیح داوودہ پسرہ؟" ۳۶ داوود خودش، جہ الہامہ روح القدس بوگفتہ دأرہ:

«خداوند بہ می خداوند بوگفتہ:

بہ می راستہ دست بینیش

تا زمانی کی تی دشمنانہ تی پاچیر تاوہدم.»

۳۷ اگر داوود خودش اونہ خدا دخدہ، اون چطو تانہ داوودہ پسر بہ؟ "جمعیتہ زیاد شادی آمرہ بہ اونہ گبان گوش دئدہ.

هشدار درمورده رهبرانه دینی

^{۳۸} پس عیسی خو تعلیمه میانی بفرمأسته: "جه علمای دین دوری بوکونید کی، دوست دأره‌دی قبای بلندہ امره راه بیشیدی و کوچہ بازاره میانی مردم اوشأنه سلام بیگیدی. ^{۳۹} و کنیسه‌یأنه میانی بهترین جایه بدأریدی و جشنه میان مجلسه جور بینشیدی. ^{۴۰} از طرفی بیوه زنأکأنه خانه‌یأنه غارت کونیدی و جه او طرف خوشأنه دعایه ریاکاری امره طول دیدی. اشانه مجازات خیلی سخت‌تر خواهه بوستن."

^{۴۱} عیسی صندوقه بیت‌الماله جلو نیشته‌بو و مردمه تماشا کودندوبو کی صندوقه میانی پول تأوده‌ایدی. خیلی جه پولداران پولهای زیادی فده‌ایدی. ^{۴۲} جه آن پس بیوه زنه فقیری بمو و دو تا سکه مسی‌یه ناچیزی کی دو قرآن بیشتر ارزش نأشته، صندوقه میان تأوده. ^{۴۳} اون وخت عیسی خوشاگردأنه دخده و به اشان بفرمأسته: "براستی شمره گویم کی آن بیوه زنه فقیر جه همه اوشانی کی صندوقه میانی پول تأوده‌دی، بیشتر فده دأره. ^{۴۴} چون اوشان همه جه زیادی خوشأنه دارایی فده‌دی، اما آن زن جه خوفقیری هر اونچی کی داشته فده، یعنی تمام خو روزی‌یه.

۱۳

نشانه‌های آخره زمان

^۱ وختی کی عیسی معبدہ ترکه کوده، ایتہ جه شاگردان به اون بوگفته: "استاد، فندیر! چی سنگانی و چی بنیأنه باشکوهی!" ^۲ اما عیسی به اون بفرمأسته: "تمام آن پيله بنیأنه دینی؟ بدان کی سنگی، سنگه رو ده نخوأهه باقی مأنستن، بلکه همه‌تا خواهه فوگوردستن."

^۳ وختی عیسی کوهه زیتون رو، معبدہ روبرو نیشته بو، پطرس و یعقوب و یوحنا و آندریاس، تنهایی جه اون وأورسدی: ^۴ "آمه‌ره بوگو کی آن چیزان کی رخ خواهه دَن و نشانه فأسنه اون زمانه رخداد چی‌یه؟" عیسی به اشان بفرمأسته: "آگاه بیید کی کسی شمره گمراه نوکونه. ^۵ چون خیلی‌ین به نام من آیه‌ده و خواهه‌ده گفتن، «من همونم» و خیلی‌ینه گمراه خواهه‌ده کودن. ^۶ وختی در مورد جنگان ایشنویدی و جنگانه خبر به شیمی گوش فأسه، نوه‌ترسأنید. آجور وقایع باید رخ بده ولی هنوز آخر فأسه‌دأره. ^۸ قومی، قومه دیگری ره و حکومتی، حکومته دیگری ره خواهه ویریشن. زلزله‌یان جاهای مختلفه میان خواهه آمون. و قحطی‌یان خواهه بوستن. اما آن تنها شروع درد زایمانه.

^۹ «و اما در مورد خودتان آگاه ببید. چون شمره به حاکمان خواجه ايسپردن و کنيسه‌یانه می‌ان خواجه زئن و به خاطره من والی‌ان و پادشاهانه و رخواهیدی ایسان تا اوشانه و رجه شهادت بدید. ^{۱۰} اول بایستی انجیل همه تا قومانه ره موعظه بیه. ^{۱۱} پس هر وخت شمره گرفتاره کونیدی و به دادگاه فکشیدی، پیشاپیش نیگران نبید کی چی بوگوئیدی، بلکی هر اونچی کی در اون زمان به شومان فده به، اونه بوگوئید؛ چون شومان نی‌ایدی کی گوئیدی، بلکی روح‌القدس. ^{۱۲} برار براره و پتر خو زاکه به مرگ تسلیم خواهه کون. زاکان بر علیه خوشانه پتر و مار ویریزیدی، باعثه اوشانه کوشتن بیدی. ^{۱۳} همه می نامه وسین جه شومان نفرت خواهه داشتن. اما هر کی تا به آخر ثابت بمانه، نجات پیدا خواهه کون.»

^{۱۴} «اما وختی اون «مکروه ویرانگر» در جایی کی، نباید بیسه، سرپا دینیدی، اونی کی خوانه خوب دقت بوکونه، اون وخت اوشانی کی یهودیه می‌ان ایساده، به کوهان فرار بوکونیدی؛ ^{۱۵} و هر کی خانه بامه جور بیسه هنه وسین کی چیزی اوسانه، بیجیر نایه و خانه درون نیشه. ^{۱۶} و هر کی مزرعه می‌ان بیسه، خو قبا گیفتنه ره بخانه و انگرده. ^{۱۷} وای بر زناکونی کی در اون زمان حامله‌یده و مارانی کی شیر دهه‌ده! ^{۱۸} دعا بوکونید کی آن وقایع زمستانه می‌ان رخ نده. ^{۱۹} چونکی در اون روزان چنان مصیبتی رخ خواهه دئن کی مثل اون جه ابتدای عالم کی خدا بوجود باورده تا الان رخ نده داره و هیچ وختم رخ نخواهه دئن. ^{۲۰} و اگر خداوند اون روزانه کوتاه نوکوده، هیچ آدمی جان سالم بدر نبرد. اما انتخاب شده‌یانه وسین کی خودش اوشانه انتخاب بوکوده، اون روزانه کوتاه بوکوده داره. ^{۲۱} در اون زمان، اگر کسی شمره بوگوویه: «فندیر، مسیح آیه ایسا» یا «فندیر، اون اویه ایسا!» باور نوکونید. ^{۲۲} چونکی مسیحانه کاذب و پیامبرانه دروغین ویریزیدی، نشانه‌ان و معجزات آشکار خواهه کون تا اگر امکان داره انتخاب شده‌یانه گمراه بوکونیدی. ^{۲۳} پس هوشیار ببید، چونکی پیشتر آشانه همه‌یه شمره بوگفتم.»

^{۲۴} «ولی در اون روزان، بعد از اون مصیبت،

«خورشید تاریکه خواهه بوستن

و ماه ده نور نخواهه تابانن.»

^{۲۵} ستاره‌ان جه آسمان بیجیر خواهه فووستن

و آسمانه نیرویان به لرزه خواهه آمون.»

^{۲۶} اون وخت مردم انسانه پسره خوآهده دَنن کی، قدرت و جلاله عظیمه آمره ابرآن رو آموندآره.
^{۲۷} اون فرشته یانه خواهه اوسه کودن و خو انتخاب شده یانه جه چهار گوشه جهان، جه سرتاسره زمین تا
 جه سرتاسره آسمان دوره هم جمعه خواهه کودن.
^{۲۸} الآن، جه انجیر دار آن درسه بیگیرید: وختی اونه شاخه یان جوانه زنه و برگ دهه، فهمیدی کی
 تابستان نزدیکه. ^{۲۹} اطویی هر وخت بیده دی کی آن چیزان رخ دئن دآره، بفهمید کی اون نزدیکه، بلکی
 دره سر ایسا. ^{۳۰} براستی شمره گویم کی تا آن همه رخ نده، آن نسل نخواهه شوون. ^{۳۱} آسمان و زمین
 جه بین خواهه شوون، اما می گبان هیچ وخت جه بین نخواهه شوون.

انتظار کشن مسیح و اگردستنه ره

^{۳۲} "هیچ کس اون روز و ساعته نانه جز پئر، حتّی فرشته یانه آسمانی و پسرم جه اون آگاه نی ا
 یدی. ^{۳۳} پس بیدار و هوشیار ببید، چون نأیدی اون زمان کی خواهه فآرسن. ^{۳۴} کسی یه مانه کی
 مسافرت بوشودآره و خو خادمانه، خو خانه اداره ره بیسپرده دآره. هر کدومه ایته وظیفه ای خاص
 بیسپرده و به دربانم دستور بده کی بیدار بیسه. ^{۳۵} پس شومأمم بیدار ببید، چون نأیدی کی صاحبخانه
 کی خواهه آمون، شب یا نیصفه شب، خروس وخت یا صبحدم. ^{۳۶} مبادا کی اون ایدفعه یی بآیه و شمره
 بیدینه کی خوفندی. ^{۳۷} اونچی شمره گویم، همه یه گویم: هوشیار ببید!"

۱۴

عیسی عطر آگین کودن

^۱ دو روز پیشتر جه عیده پسخ و فطیر، سران کاهنان و علمای دین به دونبال راهی بوده کی
 عیسیا به حیله آمره گرفتاره کونیدی و بوکشیدی. ^۲ چون گفتیدی: "عیده روزان نه، مبادا مردم شورش
 بوکونیدی."

^۳ در اون وخت کی، عیسی در بیت عنیا شمعون جذامی خانه میانی سفره سر نیشته بو، ایته زنای
 مرمه کاسه آمره جه عطری خیلی گیرانها، خالص جه سنبل، عیسی ورجه بمو و کاسه یه بیشکینه و
 عطره اونه سر فوکوده. ^۴ اما بعضی جه حاضران عصبانی بو بوستیدی و همدیگر بو گفتیدی: "چرا باید آن
 عطر آجور حیف و میل بییه؟ شاسته اونه بیشتر جه سیصد دینار فروختن و اون پوله فقیرانه فدن." و
 اون زنایه سخت سرزنش بوکودیدی. ^۵ اما عیسی اشانه بوگفته: "اونه به حاله خودش بنید، چرا اونه
 ناراحته کونیدی؟ اون کاره خوبی در حقه من بوکوده دآره. ^۶ فقیران همیشه شیمی آمره ایسآد و هر وخت

بخوآهیدی، تأنیدی اوشأنه کمک بوکونیدی. اما من همیشه شیمی ورجه نحوآهم ایسان. ^۸ آن زن اونچی در توان داشته، انجام بده. اون آن کاره آمره می بدنه، پیشاپیش دفن کودنه ره، تدهینه کوده. ^۹ براستی شمره گویم، در تمام جهان، هر جایی کی انجیل موعظه به، آن زنایه کارم به یاده اون واگویا خوآهه بوستن.

یهودا خیانت

^{۱۰} اون وخت یهودای اسخریوطی کی ایته جه دوازده تا شاگرد بو، سرانه کاهنان ورجه بوشو تا عیسیایه به اوشأن تحویل بده. ^{۱۱} اوشأن وختی یهودا گبانه بیشنوستیدی، خوشحاله بوستیدی و به یهودا قول بدهایدی کی اونه پول فدید. پس اون به دونبال فرصت بو کی، عیسیایه تحویل بده.

شامه آخر

^{۱۲} در اولین روز عیده فطیر کی بره پسخیه قربانی کونیدی، عیسی شاگردان جه اون واورسدی: "کویه خوآهی بیشیم و شام پسخ خوردنه ره تی ره تداروک بیدینیم؟" ^{۱۳} اون، دوتا جه خو شاگردانه اوسه کوده و به اوشأن بوگفته: "بیشید شهر. اویه مردی ایته کوزه آبه آمره شمره برخورد کونه. جه اونه دونبالسر بیشید. ^{۱۴} هر جا کی بوشو، اون خانه صاحابه بوگوئید؛ «استادگویه: می مهمانخانه کویه ایسا تا شامه پسخیه می شاگردانه آمره بوخورم؟»" ^{۱۵} و اون شمره ایته پيله بالاخانه مفروش نشان خوآهه دئن. اویه آمی ره تدارک بیدینید. ^{۱۶} "اون وخت شاگردان به شهر بوشودی. همه چیزه هوجور کی به اشان بوگفته بو، پیدا کودیدی و پسخیه تدارک بیدهدی.

^{۱۷} وختی شب فارسه، عیسی خو دوازده تا شاگرد آمره به اویه بوشو. ^{۱۸} وختی کی سفره سر بینشته و غذا خوردیدی، عیسی بوگفته: "براستی شمره گویم کی اینفر جه شومان کی می آمره غذا خوره، مره به دشمن تحویل خوآهه دئن." ^{۱۹} اوشأن ناراحته بوستیدی و ایته جه بعد اویته، جه اون واورسه: "آیا من اونم؟" ^{۲۰} عیسی بوگفته: "ایته جه شیمی دوازده نفره، همون کی خو نانه می آمره کاسه میان تاوده. ^{۲۱} انسانه پسر هوجور کی درمورده اون بینویشته بوبوسته خوآهه شوون، اما وای بر اون کسی کی انسانه پسره تحویله دشمن ده. اونه ره بهتر جه اون بو کی، هیچ وخت بدنیا نموبه."

^{۲۲} هنوز مشغوله خوردن بوده کی عیسی نانه فیگرفته و بعد از شکرگزاری خرده کوده و به شاگردان فده و بفرمأسته "فیگیرید، آنه می بدن." ^{۲۳} جه آن پس جامه فیگرفته و بعد از شکرگزاری اوشأنه فده و همه تا جه اون بوخوردیدی. ^{۲۴} و اوشأنه بوگفته: "آنه می خون در عهد جدید کی خیلی

ینه وسین فیوه. ^{۲۵} براستی شمره گویم کی جه محصول انگور ده نخوآهم خوردن تا روزی کی، خدا پادشاهی میان تازه - تازه بوخورم.

^{۲۶} اون وخت بعد از سرود خواندن، به سمت کوه زیتون به راه دکفتیدی.

پیشگوی پطرسه انکاره کودن

^{۲۷} عیسی به اوشان بوگفته: "شومان همه تان خوآهیدی لغزن، چونکی بینویشته بوبوسته،

«چوپانه خوآهم زئن

و گوسفندان پخشه خوآهده بوستن.»

^{۲۸} اما بعد از آنکی زنده بيم، بعد از شومان به جلیل خوآهم شون. " ^{۲۹} پطرس اونه بوگفته: "حتی اگر همه بلغزد، من هیچ وخت نخوآهم لغزن. " ^{۳۰} عیسی اونه بوگفته: "براستی تره گویم کی، هه امشب پیشتر جه آنکی خروس دوبار بخوانه، سه بار مَره انکار خوآهی کودن!" ^{۳۱} اما پطرس تأکیده زیاده آمره بوگفته: "اگر لازم ببه تی آمره بيمیرم، تره انکار نخوآهم کودن. " شاگردانه دیگرم هجور بوگفتیدی.

باغه جتسیمانی

^{۳۲} اون وخت به جایی به نام جتسیمانی بوشویدی. در اویه عیسی خو شاگردانه بوگفته: "آیه بینیشینید، تا من دعا بوکونم. " ^{۳۳} جه آن پس پطرس و یعقوب و یوحنایه خو آمره ببردی در حالی کی خیلی پریشان و نیگران بو، اوشانه بوگفته: ^{۳۴} "جه ناراحتی زیاد، کره مردن دارم. آیه بیسید و بیدار ببید. " ^{۳۵} جه آن پس ایمچه جلو بوشو، خاکه سر بکفته و دعا بوکوده کی اگر ممکن ببه، اون ساعت جه اون بگذره. ^{۳۶} عیسی آجور بوگفته: "آبا، پتر! همه چیز تی ره ممکنه، آن جامه جه من دوره کون، اما نه به خوآسته من بلکی به تی اراده. " ^{۳۷} وختی وأگردسته، اوشانه بیده کی خوفته دی. پس پطرسه بوگفته: "شمعون خوفته ایی؟ آیا نتانستی ایمچه بیدار بیسی؟" ^{۳۸} بیدار ببید و دعا بوکونید کی امتحان نیبید. روح مشتاقه، اما جسم ناتوانه. " ^{۳۹} پس ایبار دیگر بوشو و همون دعایه بوکوده. ^{۴۰} وختی وأگردسته، اوشانه بازم خوفته بو بیده، چون اوشانه چوم خیلی سنگینه بوسته بو. اوشان نأستیدی چی جوابی به اون بدیدی. ^{۴۱} اون وخت عیسی سومین بار شاگردانه ورجه بمو و اوشانه بوگفته: "آیا هنوز خوفته دی و استراحت کونیدی؟ ده بسته، وخت مقرر فآرسه دآره، الآن انسانه پسر به دست گوناهاکاران تسلیم به. ^{۴۲} ویریزید، بیشیم. الآن می تحویل دهنده جه راه فآرسه."

عیسی گرفتاره بوستن

۴۳ عیسیٰ هطو گب زئندوبو کی ایواره کی یهودا، ایتہ جه اون دوازده تآ شاگرد، ایتہ گروهه امره کی، مسلح به چماق و شمشیر بود از طرف سرانه کاهنان و علمای دین و مشایخ بمو. ۴۴ اونه تحویل دهنده خو همراہانہ علامتی بده بو و بوگفته بو: "اون کسی یه کی ماچی دهم، همونه، اونه بیگیرید و کاملاً مراقب ببید و ببرید." ۴۵ پس وختی به اون محل فارسه، بی معطلی عیسایه نزدیکه بوسته و بوگفته: "استادا! و اونه ماچی بده. ۴۶ اون وخت اون آدمان عیسیٰ سر فووسته دی و اونه بیگفتیدی. ۴۷ اما ایتہ جه اوشانی کی او یه ایسا بیدی، شمشیر فکشه و ایتہ ضربه به کاهنه اعظمه غلام بزه و اونه گوشه ووه. ۴۸ عیسیٰ به اوشان بوگفته: "مگر من راهزنم کی چماق و شمشیره امره بمودی تا مره بیگیریدی؟" ۴۹ هر روز شیمی ورجه معبدہ میانی تعلیم دئمہ و مره نیگفتیدی. ولی کیتاب مقدس باید تحقق پیدا کونه. ۵۰ اون وخت تمامه شاگردان اونه ترکه کودیدی و فرار بوکودیدی.

۵۱ جوانی کی فقط ایتہ پارچه به تن بیپچانه بو، عیسیٰ دونبالسر به راه دکفته. اونم بیگفتیدی. ۵۲ اما اون، اونچی کی دوکوده بو وله کوده و لخت فرار بوکوده.

عیسیٰ شورای یهوده ورجه

۵۳ عیسایه کاهنه اعظمه ور بریدیدی. او یه همه تآ سرانه کاهن و مشایخ و علمای دین جمعه بوسته بید. ۵۴ پطرسم دورادور جه عیسیٰ دونبالسر بوشو تا به کاهنه اعظمه خانه حیات فارسه. پس او یه، آتسه کنار، قراولانه امره بینشته تا خودشه گرمه کونه. ۵۵ سرانه کاهنان و تمامی اهلہ شورا به دونباله دلایل و شواهدی علیه عیسیٰ بودی، تا اونه بوکوشیدی اما هیچی پیدا نوکودیدی. ۵۶ چون هر چند کی، خیلی ین شهادتی دروغ علیه عیسیٰ بدهدی، اما اوشانه شهادت باهم ایچور نوبو. ۵۷ اون وخت تعدادی جلو بمودی و بر علیه عیسیٰ شهادته دروغ بدهدی. بوگفتیدی: ۵۸ "آمان خودمان بیشنوستیم کی گفته: «آن معبدہ کی بشر دسته امره چاکوده دأره، ویرانه خواهم کون و سه روزه میانی، معبد دیگری خواهم چاکون کی بشره دسته امره چاکوده نیه.» ۵۹ اوشانه شهادت انم ایچور نوبو. ۶۰ اونوخت کاهنه اعظم ویریشه و همه تآنه ورجه، جه عیسیٰ واورسه: "هیچ جوابی ندی؟ آن چی یه کی بر علیه تو شهادت دهیدی؟" ۶۱ اما عیسیٰ بازم هطو ساکت بیسه و جوابی نده. ایبار دیگر کاهنه اعظم جه اون واورسه: "آیا تو مسیح خدایه متبارکه پسری؟" ۶۲ عیسیٰ اونه بوگفته: "ایسم! و انسانه پسره خواهدی دن کی به دسته راست قدرت نیشته، آسمانه ابرانه امره آیه." ۶۳ اون وخت کاهنه اعظم خو لیباسه چاک بزه و بوگفته: "ده چی احتیاجی به شاهده؟" ۶۴ اونه کفره بیشنوستید. شیمی حکم چی یه؟" اوشان همه تآ فتوا بدهیدی کی اونه سزا مرگه. ۶۵ اون وخت بعضی شروع بوکودیدی بر اون فیلی تاودن. و اونه

چومانه دبستیدی و در حالی کی اونه زئیدی، گفتیدی: "نبوت بوکون!" قراولانم اونه بیگفتیدی و بزه‌دی.

پطرسه انکار

۶۶ وختی کی پطرس هنوز بیجیر، حیاطه میان ایسا بو، ایته جه کنیزانه کاهنه اعظم اویه بمو ۶۷ و اونه بیده کی آتش کنار خوره گرمه کودی. اون زنای دفته آمره اونه فندرسته و بوگفته: "تونم عیسیاه ناصری آمره بویی!" ۶۸ اما پطرس انکار بوکوده و بوگفته: "نأنم و نفهمم تو چی گویی!" انه بوگفته و خانه ایوانه جلو بوشو. در هه وخت خروسه بخده. ۶۹ ایدفعه دیگرم، اون کنیزه چوم به اون دفته و به کسانکی کی اویه سر پا ایسا بید، بوگفته: "آن مرد ایته جه اوشانه." ۷۰ اما پطرس بازم انکار بوکوده. ایمچه بعد، کسایکی کی اویه سر پا ایسا بیدی، ایبار دیگر پطرسه بوگفتیدی: "بی شک تونم ایته جه اوشانی، چون جلیلی یم ایسی." ۷۱ اما پطرس قسم بوخورده و بوگفته: "لعنت خدا بر من اگر آن مرده بشناسم!" ۷۲ در هو لحظه، خروس دومین بار بخده. اون وخت پطرس عیسی گبانه به یاد بأورده کی اونه بوگفته بو: "پیشتر جه آنکی خروس دو باربخوانه، سه بار مره انکارخواهی کودن." پس اونه دلیل بیشکسته و گریه بوکوده.

۱۵

عیسی محاکمه پیلاتوس ورجه

۱ صبحدم، سرانه کاهنان، مشایخ و علمایه دین، تمامی اعضای شورای یهوده آمره بی معطلی مشورت بوکودیدی و عیسیاه دست بسته ببردیدی و پیلاتوسه تحویل بده‌دی. ۲ پیلاتوس جه اون وأورسه: "آیا تو یهوده پادشاهی؟" عیسی جواب بده: « هطویه کی گویی! » ۳ سرانه کاهنان تهمتهای زیادی به اون زئه‌دی. ۴ پس پیلاتوس بازم جه اون وأورسه: "آیا هیچ جوابی ناری؟ بیدین چقدر تره تهمت زنه‌دی!" ۵ ولی عیسی بازم هیچ جوابی نده، طوری کی پیلاتوس در تعجب بو.

۶ پیلاتوسه داب بر آن بو کی، عیده موقعه ایته زندانی‌یه به تقاضای مردم آزاده کونه. ۷ شورشیان میان مردی بو بنام بارابا کی، به جرمه کشتار در ایته شلوغی به زندان دگفته‌بو. ۸ مردم پیلاتوسه ورجه بمودی و جه اون بنخواستیدی اوچوری کی دابه، اشانه ره به جا بأوره. ۹ پیلاتوس جه اوشان وأورسه: "آیا خوآهیدی پادشاه یهوده شیمی ره آزاده کونم؟" ۱۰ انه اونه وسین بوگفته کی دانسته سران کاهنان حسودی وسین عیسیاه اونه تحویل بده‌دی. ۱۱ اما سران کاهنان جمعیه واداشتیدی تا جه پیلاتوس

بخوآهیدی کی به جای عیسی بارآپایه اشأنه ره آزاده کونه. ^{۱۲} اون وخت پیلاتوس ایبار دیگر جه اوشان واورسه: "پس اون مردی آمره کی شومان اونه یهوده پادشاه دخوانیدی، چی بوکونم؟" ^{۱۳} ایبار دیگر فریاد بزه دی کی: "به صلیب فکش!" ^{۱۴} پیلاتوس جه اوشان واورسه: "چرا؟ چی بدی بوکوده دأره؟" اما اوشان بلندتر فریاد بزه دی: "به صلیب فکش!" ^{۱۵} پس پیلاتوس کی خوآسته مردمه خوشحاله کونه، بارآپایه اشأنه ره آزاده کوده و عیسایه پایی بزه و بیسپرده تا به صلیب فکشید.

عیسایه رشخنه گیفتن

^{۱۶} اون وخت سربازان، عیسایه به صحنه کاخ، یعنی والی کاخ، بریدیدی و همه تا گروه سربازانه دور هم دخدیدیدی. ^{۱۷} جه آن پس لیباسه رنگی اونه دوکودیدی و تاجی جه خار بیافتیدی و اونه سر بنه دی. ^{۱۸} اون وخت اونه تعظیم کودیدی و گفتیدی: "سلام بر یهوده پادشاه!" ^{۱۹} آنه گفتیدی و چوب آمره اونه سره زهایدی و اونه رو فیلی فوکودیدی. اونه ور زانو زهایدی و احترام کودیدی. ^{۲۰} جه آن پس کی اونه رشخنه گیفیدی، اونه لباسه رنگی یه جه اونه تن بکنیدی و خودشه لباسه اونه دوکودیدی. جه آن پس اونه بیرونه کودیدی تا به صلیب فکشید.

عیسی به صلیب شوون

^{۲۱} اوشان ایته رهگذری کی اونه نام شمعون جه مردمه قیروان بو و جه مزرعه آمویه، وادأشتیدی تا عیسی صلیبه حمل بوکونه. شمعون اسکندر و روفسه پتر بو، ^{۲۲} پس عیسایه به جایی به نام جلجتا بریدیدی کی اونه معنی یعنی کاسه سره جا. ^{۲۳} اون وخت به اون شرابی کی با چیزه تلخی مخلوط بو فده دی، اما عیسی قبول نوکودی. ^{۲۴} جه آن پس به صلیب فکشدی و اونه لیباسانه خوشأنه میان تقسیم بوکودیدی. خوشأنه سهمه مشخص کونده ره قرعه تاوده دی.

^{۲۵} ساعت سه روز بو کی اونه به صلیب فکشه دی. ^{۲۶} اونه تقصیر نامه رو بینویشته بو بوسته بو: "یهوده پادشاه!" ^{۲۷} دو تا راهزنم اونه آمره به صلیب فکشه دی، ایته اونه راسته طرف و اویته اونه چپه طرف. ^{۲۸} به آن طریق اون نیویشته تحقق پیدا بوکوده کی گوینه: "اون جه خطاکاران به حساب بمو." ^{۲۹} رهگذران خوشأنه سره تکان دئه دی و ناسزا گویی آمره گفتیدی: "تو کی، خوآستی معبده ویرانه کونی و سه روزه اونه چا کونی!" ^{۳۰} خودته نجات بدن و جه صلیب بیجیر بیا!" ^{۳۱} سرانه کاهنان و علمای دینم اونه رشخنه گیفیدی و همدیگره گفتیدی: "دیگران نجات بده، اما خوره نتأنه نجات بده!" ^{۳۲} اجازه بدید مسیح، اسرائیله پادشاه الآن جه صلیب بیجیر بایه، تا بیدینیم و ایمان بأوریم." اون دونفرم کی به صلیب فکشه بوسته بید، اونه توهین کودیدی.

عیسی مردن

^{۳۳} جہ ساعتہ شیش تا ساعتہ نُہ تاریکی تمامہ اون سرزمینہ بیگینتہ بو. ^{۳۴} ساعتہ نُہ عیسیٰ با صدای بلند فریاد بزہ: "ایلوئی، ایلوئی، کما سبقتنی؟" یعنی "می خدا، می خدا، چرا مرہ تنها بنہ یی؟" ^{۳۵} بعضی جہ حاضران وختی آنہ بیشنوستیدی، بوگفتیدی: "الیاسہ دخوانہ." ^{۳۶} پس اینفر جلوتر بدووستہ و ابری بہ جہ ترشہ بوستہ شراب پورہ کودہ و ایتہ چوبہ سر بنہ و عیسیٰ دہانہ ورجہ ببردہ تا بنوشہ، و بوگفتہ: "اونہ بہ حالہ خودش بنید تا بیدینیم آیا الیاس آیہ تا اونہ جہ صلیب بیجیر بأورہ؟" ^{۳۷} بعد عیسیٰ با صدای بلند فریاد بزہ و جان بدہ. ^{۳۸} اون وخت محرابگاہ پردہ جہ بوجور تا بیجیر دوپارہ بوستہ. ^{۳۹} وختی سربازانہ فرماندہ کی عیسیٰ جلو سربا ایسابو، بیدہ اون چطو جان بدہ، بوگفتہ: "براستی آن مرد خدا پسر بو."

^{۴۰} تعدادی جہ زنآکانم جہ دور فندرستیدی. اوشانہ میانی مریم مجدلیہ و مریم کوجہ یعقوب و یوشا مار و سالومہ بودی. ^{۴۱} آن زنآکان وختی کی عیسیٰ جلیلہ میان ایسا بو، اونہ پیروی و خدمت کودیدی. خیلی ین جہ زنآکانہ دیگرم کی اونہ آمرہ بہ اورشلیم بموبیدی، اویہ ایسا بیدی.

عیسیٰ بدنہ دفن کودن

^{۴۲} اون روز، روزہ "تہیہ" یعنی روزہ قبلہ جہ شبّات بو. پس غروب وخت ^{۴۳} یوسف نامی جہ مردمہ رامہ کی، عضوی شایستہ جہ یہودہ شورا بو و خدا پادشاهی انتظاری یہ کشہ یہ، خورہ آن جرأت بدہ، پیلاتوسہ ورجہ بوشو و عیسیٰ جسدہ بخواستہ. ^{۴۴} پیلاتوس کی باور نوکودہ عیسیٰ بہ آن زودی بمردہ بہ، سربازانہ فرماندہ یہ دخدہ تا بیدینہ عیسیٰ بمردہ دآرہ. ^{۴۵} وختی جہ اون بفہمستہ کی ہطویہ، عیسیٰ جسدہ بہ یوسف بیسپردہ. ^{۴۶} یوسفم ایتہ پارچہ کتان بہہ و جسدہ جہ صلیب بیجیر بأوردہ، کتانہ میان بیپچانہ و ایتہ مقبرہ یی بنہ دی کی، جہ سنگ بتراشتہ بوبوستہ بو. جہ آن پس سنگی یہ اون مقبرہ دہانہ جلو بغلطانہ. ^{۴۷} مریم مجدلیہ و مریم یوشا مار بیدہ دی کی عیسیاہ کویہ بندی.

۱۶

عیسیٰ قیام

^۱ وختی روز شبّات بوشو، مریم مجدلیہ و سالومہ و مریم یعقوب مار، حنوط بہدہ تا بیشید عیسیٰ بدنہ عطرآگینہ کونید. ^۲ بعد از اولین روز ہفتہ، سحر وخت، وختی کی آفتاب کرہ طلوع کودہ، بہ

سمت مقبره روانه بوسیدید. ^۳ اوشان همدیگره گفتیدی: "کی خواهه امی ره سنگه جه جلوی مقبره بغلطانه؟" ^۴ اما وختی فندرستیدی، بیده دی، اون پیله سنگ جه مقبره جلو به ایته گوشه بغلطسته. ^۵ وختی وارد مقبره بوبوسیدید، ایته جوانی یه بیده دی کی راسته طرف نیشته بو و ایته لباسه سفید و بلند به تن داشته. جه اون دئن بترسیدی. ^۶ جوان به اوشان بوگفته: "نوه ترسانید! شومان به دونبال عیسایه ناصری ایدی کی اون به صلیب فکشد. اون ویریشته، آیه نیسه. جایی کی اون به جسد بنبید، فندرید. ^۷ الان بیشید و اون شاگردانه و پطرسه بوگوئید کی، اون پیشتر جه شومان به جلیل شوئوندره؛ اویه اون به خوئیدی دئن، هوطویی کی پیشتر شمره بوگفته بو." ^۸ پس زناکان بیرون بموده و جه مقبره فرار بوکودیدی. چونکی لرزه به اشانه تن دکفته بو و حیران بودیدی. اوشان به هیچکی چیزی نوگفتیدی، چونکی ترسه ایدی.

^۹ وختی عیسی سحر وخته اولین روز هفته ویریشته، خوره اول مریم مجدلیه ره کی جه اون هفت تا دیو بیرونه کوده بو، ظاهره کوده. ^{۱۰} مریمم بوشو و اون به یارانه کی، ماتم و زاری بودیدی، خبر بده. ^{۱۱} اما چون اوشان دوباره زنده بوستنه عیسایه و اون به ظاهره بوستنه جه مریم بیشنوستیدی، باور نوکودیدی. ^{۱۲} جه آن پس عیسی، با ایته شکله دیگر دوتا جه اوشانه ره کی به مزرعه شوئوندوید، ظاهره بوسته. ^{۱۳} اون دوتا و اگر دستیدی و دیگرانه جه آن امر آگاه بوکودیدی، اما اشانه حرفانم باور نوکودیدی.

^{۱۴} جه آن پس عیسی اون یازده تا شاگرده ره، در حالی کی غذا خوردن ره نیشته بیدی، ظاهره بوسته و اوشانه بی ایمانی و سخت دیلی ره توئیخ بوکوده. چون اوشانه گبانه کی اون به زنده بیده بید، قبول نوکودیدی. ^{۱۵} اونوخت اشانه بفرمأسته: "به سرتاسر جهان بیشید و انجیله به همه یه خلائق موعظه بوکونید. ^{۱۶} هر کی ایمان باوره و تعمیم بیگیره، نجات پیدا خواهه کودن. اما هر کی ایمان ناوره، محکومه خواهه بوستن. ^{۱۷} و آن نشانه یان ایماندارانه امره خواهه بوون: به نام من دیوانه بیرون خواهده کودن، به زبانهای تازه حرف خواهده زئن، ^{۱۸} و مارانه خوشانه دستانه امره خواهده گیفتن و هر وخت زهری بوخوریدی، به اوشان آسیبی هرگز نخواهه فارسن و مریضانه رو دست خواهده نئن، اوشان شفا پیدا خواهده کودن."

^{۱۹} عیسای خداوند بعد از آنکی آن حرفانه اشانه بفرمأسته، آسمانه بوجور روانه بوسته و خدا دسته راست بینشته. ^{۲۰} پس اشان بیرون بوشودی و در همه جا موعظه کودیدی و خداوند اشانه امره کار کوده و خو کلامه با معجزاتی کی، اشانه امره بو، ثابت کوده.